

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 14.

15 lipca 1926.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE:

	<i>Str.</i>
18. Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1926 r. w sprawie wykonania układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym.	246

OKÓLNIKI:

№ 1201/II. G. S./26 w sprawie opinjowania przez Ministerstwo Skarbu umów na dostawy rządowe.	299
№ 1202/II. G. S./26 w sprawie wprowadzenia w obieg znaczków sądowych z napisem „opłata sądowa“ wartości 45 groszy	300
№ 1203/II. G. S./26 w sprawie uposażenia na lipiec, sierpień i wrzesień.	301
№ 1204/I. N./26 w sprawie wykonania ustawy z dnia 10 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 354) o warunkom zawieszeniu wykonaniu kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 1873 r.	301

PISMA OKÓLNE:

№ 1041/II S. G./26 w sprawie funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na m. lipiec 1926 r.	310
№ 1042/II. O./26 w sprawie legitymacyj kolejowych dla emerytów b. państw zaborczych.	310
№ 1043/III. P. W./26 w sprawie zamawiań druków w drukarni więziennej Domu Karnego w Rawiczu.	311
№ 1044/III. K. P /26 w sprawie przeglądania korespondencji więźniów.	311

ADWOKATURA:

a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	311
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.	312
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	312

	Str.
KONKURSY	312
SPROSTOWANIE	312

18.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1926 r. w sprawie wykonania układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 217).

I. Dokumenty ratyfikacyjne układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym, podpisanego w Warszawie dnia 5 marca 1924 r., wymienione zostały w Warszawie dnia 31 marca 1926, wobec czego stosownie do art. 24 ust. 2 wspomnianego układu, układ ten wszedł w życie w dniu 1 czerwca 1926 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą postanowienia art. 4 polsko-niemieckiego układu z dnia 12 kwietnia 1922. r. w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości na górnośląskim obszarze plebiscytowym (Dz. U. R. P. № 51 poz. 448). Natomiast pozostają w mocy inne postanowienia tak wspomnianego górnośląskiego układu w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości, jak i układu polsko-niemieckiego z dnia 20 września 1920 r. w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości (Dz. U. R. P. № 120 poz. 795), o ile dla wzajemnej pomocy prawnej w stosunkach między Polską i Rzeszą Niemiecką przewidują dalej idące uproszczenia aniżeli obecny układ o obrocie prawnym.

Z dniem 1 czerwca 1926 r. zostają również uchylone:

- a) zarządzenie Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 14 lutego 1920 r. w przedmiocie pomocy prawnej z sądami w Niemczech (Dz. Urz. № 10 poz. 94),
- b) okólnik Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej № 57 z dnia 14 kwietnia 1920 r. w przedmiocie pomocy prawnej z zagranicą, o ile dotyczy pomocy prawnej w stosunkach z Niemcami,
- c) okólnik Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej № 58 z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie pomocy prawnej z zagranicą,
- d) okólnik Ministra Sprawiedliwości № 620/I. P. K/22 z dn. 2 listopada 1922 r. w sprawie tymczasowego umorzenia pomocy prawnej między sądami b. dzielnicy pruskiej a sądami wszystkich krajów Rzeszy Niemieckiej,
- e) okólnik Ministra Sprawiedliwości № 658/I. U./23 z dnia 12 lutego 1923 r. w przedmiocie stosowania § 114 ustęp drugi niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

II. Układ o obrocie prawnym ma zastosowanie we wszystkich cywilnych sprawach spornych i sprawach sądownictwa niespornego bez względu na to, czy sprawy te prowadzone są w sądach zwyczajnych, czy też w pozostających pod nadzorem państwowym stale zorganizowanych sądach specjalnych (n. p. sądach kupieckich, przemysłowych i t. p.).

- 1) - III. Wykaz sądów w Rzeszy Niemieckiej dołączony jest pod 1) do niniejszego rozporządzenia (art. 21 układu). Dla objaśnienia sądów polskich w wykazie tym przy nazwach poszczególnych sądów niemieckich podane są w nawiasie odpowiednie ich oznaczenia w języku polskim.

W adresach pism do sądów niemieckich, oraz w tekście tych pism należy używać wyłącznie niemieckich oznaczeń sądów i nazw miejscowości*). Wzajemnie też wymagać należy, aby niemieckie sądy i urzędy prokuratorskie w pismach swych do polskich sądów i urzędów prokuratorskich oznaczały zarówno w adresach, jak i w tekście pism nazwy polskich sądów i miejscowości wyłącznie w brzmieniu polskiem urzędowo ustalonym.

- 2) - IV. Dla odeszwo do doręczenie ustalono w porozumieniu z Rządem Niemieckim załączone pod 2) formularze w dwóch językach: formularzy tych winny sądy używać we wzajemnych stosunkach między obu Państwami.

Druki będą dostarczane przez Drukarnię Więzienia Karnego w Warszawie przy ul. Długiej № 52, a zamówienia winny sądy nadsyłać do Wydziału Gospodarczo-Skarbowego Ministerstwa Sprawiedliwości.

W odeszwach o doręczenie należy wymienić, czy doręczenie ma być wykonane w sposób przewidziany w 1-ym czy 2-im ustępie art. 11 układu; w tym celu należy w formularzu podkreślić albo słowa „przez zwykłe oddanie” i „stosownie do art. 11 ust. 1” albo słowa „w sposób przepisany niemieckim ustawodawstwem wewnętrznym” i „stosownie do art. 11 ustęp 2”, oraz stosownie do wybranego sposobu doręczenia, — przekreślić słowa, odnoszące się do drugiego sposobu doręczenia. W razie wyboru pierwszego sposobu doręczenia (przez zwykłe oddanie) należy końcowe słowa odeszwy, odnoszące się do przekładu pisma przeznaczonego do doręczenia skreślić; w razie zaś wyboru drugiego sposobu należy do odeszwy dołączyć obok pisma przeznaczonego do doręczenia także jego uwierzytelniony przekład niemiecki.

Odeszwy o doręczenie w Niemczech należy adresować do tego sądu powiatowego „Amtsgericht“, w którego okręgu doręczenie ma być wykonane i przesyłać na ręce przełożonego: Prezesa Sądu Okręgowego „Landgerichts-Praesident“.

W wezwaniach sądów polskich, które mają być doręczone stronie w Niemczech, można podawać przewidziane w ustawie skutki niestawienia się strony. Natomiast nie należy pomieszczać zagrożeń karami porządkowymi; w formularzach wprowadzonych dla takich wezwań należy zatem skreślać ustępy zawierające zagrożenie karami porządkowymi.

V. Odeszwy do sądów niemieckich o pomoc prawną należy adresować do tego sądu powiatowego „Amtsgericht“, w którego okręgu żądana czynność pomocy prawnej ma być wykonaną i przesyłać na ręce przełożonego Prezesa Sądu Okręgowego „Landgerichts-Praesident“.

Nadsyłane z Niemiec odeszwy o pomoc prawną winni Prezesi Sądów Okręgowych z całą dokładnością zbadać w tym kierunku, czy żądana pomoc prawna ze stanowiska układu (art. 16) oraz ustawodawstwa wewnętrznego jest dopuszczalną i wykonalną i w razie twierdzącym skierowywać do właściwego sądu do wykonania. Niezależnie od tego zbadania rekwizycji w drodze administracyjnej winien także sąd, mający ją wykonać, ze swej strony zbadać jej dopuszczalność i wykonalność. W razie wątpliwości należy zasięgnąć opinii Ministerstwa Sprawiedliwości.

Decyzje odmowne oraz rekwizycje z jakiegokolwiek powodu niewykonane należy wraz z wszystkimi aktami przedkładać Ministerstwu Sprawiedliwości.

Odeszwy o pomoc prawną jakiegokolwiek rodzaju (a więc także i o doręczenie) w sprawach przeciw Skarbowi Państwa należy zawsze przedkładać Ministerstwu Sprawiedliwości do decyzji.

*) Adresy należy zatem redagować w sposób następujący: np. Amtsgericht Beuthen, Landgericht I Berlin, der Erste Beamte der Staatsanwaltschaft beim Landgericht München itp. bez dodawania przyimków na początku adresu „do“ oraz przy nazwie miejscowości „w“.

O polski przekład rekwizycji niemieckiej winien postarać się w miarę potrzeby Prezes Sądu Okręgowego przed jej skierowaniem do sądu polskiego w celu wykonania, a możliwe wydatki z tem połączone pokryć z kredytu przeznaczonego na wydatki sądowe.

VI. Akta sporządzone w wykonaniu wniosku o doręczenie lub o pomoc prawną dołączyć należy do odezwy wystosowanej do władzy wzywającej i przesłać tej władzy bezpośrednio (art. 9 ust. 2 zd. 2).¹⁾

Wnioski o doręczenie lub o pomoc prawną, odezwy przesyłające akta wykonanej rekwizycji i wogóle wszelką korespondencję z władzami niemieckimi w sprawach pomocy prawnej winien podpisywać sędzia. Korespondencję tę winny sądy polskie wystosowywać wyłącznie w języku polskim; sądy niemieckie będą w tej korespondencji używały języka niemieckiego.

VII. Za skuteczenie doręczenia i wykonanie rekwizycji nie można żądać żadnych opłat ani zwrotu wydatków, ani od stron, ani od Państwa wzywającego z wyjątkiem wynagrodzenia wypłaconego biegłym. Zwrotu wynagrodzenia biegłych należy zażądać w odezwie, przy której przesyła się akta wykonanej rekwizycji.

Wysokość wszelkich innych poniesionych wydatków (n. p. na doręczenie lub na świadków) oraz opłat, które w myśl obowiązujących w Polsce przepisów winny być pobrane, należy przy przesłaniu akt wykonanej rekwizycji podać niemieckiej władzy wzywającej w oddzielnem piśmie, którego wzór załącza się pod 3).

Jeżeli wykaz takich kosztów nadesłany zostanie przez niemiecką władzę wezwaną w wykonaniu rekwizycji sądu polskiego, należy przy ściąganiu tych kosztów od stron stosować odpowiednie przepisy o ściąganiu kosztów sądowych.

VIII. W wykonaniu artykułów 18 ust. 1 i 21 układu załącza się:

- a) udzielony Rządowi Niemieckiemu wykaz najwyższych i wyższych polskich władz administracyjnych, których dokumenty nie potrzebują uwierzytelnienia dla użycia ich na obszarze Rzeszy Niemieckiej (zał. 4),
 b) udzielone przez Rząd Niemiecki wykazy władz niemieckich, których dokumenty nie potrzebują uwierzytelnienia dla użycia ich na obszarze Polski, a mianowicie:
 aa) wykaz niemieckich najwyższych i wyższych władz administracyjnych (zał. 5),
 bb) wykaz najwyższych sądów administracyjnych w Rzeszy Niemieckiej (zał. 6).

IX. W wykonaniu artykułów 19 ust. 2 i 21 załącza się udzielony przez Rząd Niemiecki wykaz najwyższych władz administracyjnych, właściwych do prowadzenia rejestrów stanu cywilnego w Rzeszy Niemieckiej (zał. 7).

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

W Y K A Z SĄDÓW W RZESZY NIEMIECKIEJ.

(Artykuły 9, 21 układu o obrocie prawnym).

SĄD DLA CAŁEJ RZESZY.

Das Reichsgericht (Sąd Rzeszy) Leipzig.

SĄDY W POSZCZEGÓLNYCH KRAJACH.

I. Prusy (Preussen).

A. Kammergericht (Sąd Kameralny) Berlin.

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) I Berlin.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Berlin Mitte.

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) II Berlin.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Berlin — Lichterfelde
 Berlin — Schöneberg
 Berlin — Tempelhof
 Cöpenick
 Königs Wusterhausen

Mittenwalde
 Neukölln
 Trebbin
 Zossen

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) III Berlin.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Alt — Landsberg
 Berlin — Lichtenberg
 Berlin — Pankow
 Berlin — Wedding
 Berlin — Weissensee
 Bernau
 Charlottenburg

Kalkberge
 Liebenwalde
 Nauen
 Oranienburg
 Spandau
 Strausberg

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Cottbus.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Calau	Luckau
Cottbus	Lübben
Dobrilugk	Lübbenau
Finsterwalde	Peitz
Kirchhain (Nd. Lausitz)	Senftenberg
Lieberose	Spremberg

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Frankfurt (Oder).**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Beeskow	Reppen
Wendisch—Buchholz	Seelow
Drossen	Sonnenburg
Frankfurt (Oder)	Storkow
Fürstenwalde	Zielenzig
Müncheberg	

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Guben.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Crossen	Schwiebus
Forst	Sommerfeld
Fürstenberg	Sorau
Guben	Triebel
Pförten	Züllichau

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Landsberg (Warthe).**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Arnswalde	Lippehne
Bärwalde	Neudamm
Berlinchen	Neuwedell
Cüstrin	Reetz
Driesen	Soldin
Friedeberg (Neumark)	Vietz
Königsberg (Neumark)	Woldenberg
Landsberg an der Warthe	Zehden

8. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Potsdam.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Baruth	Luckenwalde
Beelitz	Potsdam
Belzig	Rathenow
Brandenburg	Trauenbrietzen
Dahme	Werder
Jüterbog	

9. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Prenzlau.**

Amtsgericht (Sąd powiatowy):

Angermünde	Prenzlau
Brüssow	Schwedt
Eberswalde	Strasburg (Uckermark)
Freienwalde	Templin
Lychen	Wriezen
Oderberg	Zehdenick

10. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Neu-Ruppin.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Fehrbellin	Perleberg
Gransee	Pritzwalk
Havelberg	Rheinsberg
Kremmen	Neu-Ruppin
Kyritz	Wittenberge
Lenzen	Wittstock
Lindow	Wusterhausen a. D.
Meyenburg	

B. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Breslau.****1. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Beuthen (Oberschl.).**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Beuthen (Oberschl.)

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Breslau.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Breslau
Canth
NeumarktWinzig
Wohlau**3. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Brieg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Brieg
Grottkau
LöwenOhlau
Strehlen
Wansen**4. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Glatz.**

Amtsgericht (Sąd powiatowy):

Frankenstein
Glatz
Habelschwerdt
Landeck
Lewin
MittelwaldeMünsterberg
Neurode
Reichenstein
Reinerz
Wünschelburg**5. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Gleiwitz.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Gleiwitz
HindenburgPeiskretscham
Tost**6. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Glogau.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Beuthen (Oder)
CarolathHerrnstadt
KontoppFraustadt
Freystadt
Glogau
Grünberg
Guhrau
HalbauNeusalz
Polkwitz
Priebus
Sagen
Sprottau
Steinau**7. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Görlitz**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Görlitz
Hoyerswerda
Muskau
Niesky
Reichenbach (O-Lausitz)
Rothenburg (O Lausitz)Lauban
Marklissa
Ruhland
Seidenberg
Weisswasser**8. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Hirschberg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bolkenhain
Freideberg (Queis)
Greiffenberg (Schles)
Hermsdorf (Kynast)
Hirschberg
LähnLandeshut
Liebau
Löwenberg
Schmiedeberg (Schles)
Schömberg
Schöнау**9. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Liegnitz.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bunzlau
Goldberg
Haynau
JauerLiegnitz
Lüben
Naumburg (Queis)
Parchwitz**10. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Neisse.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Falkenberg
Friedland (Oberschl.)Ober-Glogau
Ottmachau

Neisse
Neustadt (Oberschl.)

Patschkau
Ziegenhals

11. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Oels.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bernstadt
Festenberg
Militsch
Namslau
Neumittelwalde

Oels
Prausnitz
Trachenberg
Trebmitz
Gross-Wartenberg

12. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Oppeln.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Carlsruhe
Guttentag
Konstadt
Krappitz
Kreuzburg (Oberschl.)
Kupp
Landsberg (Oberschl.)

Leschnitz
Oppeln
Pitschen
Rosenberg (Oberschl.)
Gross-Strehlitz
Ujest

13. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Ratibor.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bauerwitz
Cosel
Gnadenfeld

Katscher
Loebischütz
Ratibor

14. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Schweidnitz.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Freiburg (Schles.)
Friedland (Bez. Breslau)
Gottesberg
Nimptsch
Reichenbach (Schles.)

Schweidnitz
Striegau
Waldenburg
Wüstegiersdorf
Zobten

C. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Cassel.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Cassel.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Abterode
Allendorf
Arolsen
Bad Wildungen
Bischhausen
Carlshafen
Cassel
Corbach
Eschwege
Felsberg
Friedewald
Fritzlar
Greibenstein
Grossalmerode
Gudensberg
Herfeld
Hofgeismar

Hessisch-Lichtenau
Melsungen
Naumburg (Hessen)
Nentershausen
Netra
Niederaula
Oberkaufungen
Rotenburg (Fulda)
Schenklengsfeld
Sontra
Spangenberg
Veckerhagen
Volkmarsen
Wanfried
Witzenhausen
Wolfshagen
Zierenberg

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Hanau.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bad Orb
Bergen
Burghaun
Eiterfeld
Fulda
Gelnhausen
Grossenlüder
Hanau
Hilders
Hünfeld
Langenselbold

Bieben
Birstein
Meerholz
Neuhof
Salmünster
Schlüchtern
Schwarzenfels
Steinau (Kinzig)
Wächtersbach
Weyhers
Windecken

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Marburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Amöneburg

Marburg

Batenberg
Biedenkopf
Borken
Frankenberg
Fronhausen
Gladenbach
Homberg (Bez. Cassel)
Jesberg
Kirchhain (Hessen)

Neukirchen
Neustadt
Oberaula
Rauschenberg
Rosenthal
Treysa
Vöhl
Wetter (Hessen-Nassau)
Ziegenhain

D. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Celle.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Aurich.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Aurich
Berum
Emden
Esens
Leer

Norden
Weener
Wilhelmshaven
Wittmund

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Bückeburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bückeburg

Stadthagen

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Detmold.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Alverdissen
Blomberg
Detmold
Horn
Hohenhausen

Lage
Lemgo
Oberlinghausen
Salzuflen

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Göttingen.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bergstadt

Moringen

Clausthal-Zellerfeld
Duderstadt
Einbeck
Gieboldehausen
Göttingen
Herzberg (Harz)

Hann-Münden
Northeim
Osterode (Harz)
Reinhausen
Uslar

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Hannover.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bad Pyrmont
Burgwedel
Calenberg
Coppenbrügge
Hameln
Hannover
Lauenstein
Münder

Neustadt (Rübenberge)
Obernkirchen
Hessisch-Oldendorf
Polle
Rinteln
Rodenberg
Springe
Wennigsen

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Hildesheim.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Alfeld
Bockenem
Burgdorf
Elze
Fallersleben
Grifhorn

Goslar
Hildesheim
Liebenburg
Meinersen
Peine

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Lüneburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bergen (Celle)
Bleckede
Celle
Dannenberg
Isenhagen
Lüchow

Lüneburg
Medingen
Neuhaus (Elbe)
Soltau
Uelzen
Winsen (Luhe)

8. Landgericht (Sąd Okręgowy) Osnabrück.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Bentheim	Fürstenau
Bersenbrück	Iburg
Diepholz	Lingen
Bad Essen	Malgarten
Freren	Melle
Meppen	Papenburg
Neuenhaus	Quakenbrück
Osnabrück	Sögel

9. Landgericht (Sąd Okręgowy) Stade.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Bremervörde	Osten
Buxtehude	Otterndorf
Freiburg (Elbe)	Stade
Harburg	Tostedt
Jork	Zeven
Neuhaus (Oste)	

10. Landgericht (Sąd Okręgowy) Verden.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Achim	Rotenburg (Hannover)
Ahlden	Stolzebau
Bassum	Sulingen
Blumenthal	Syke
Bruchhausen	Uchte
Dorum	Verden
Hagen	Walsrode
Hoya	Wesermünde-Geestemünde
Lesum	in Wesermünde
Lilienthal	Wesermünde-Lehe in
Nienburg	Wesermünde
Osterholz	

E. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) Düsseldorf.**1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Cleve.****Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Cleve	Mörs
Emmerich	Rheinberg
Geldern	Xanten
Goch	

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Crefeld.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Crefeld	Lobberich
Kempen	Uerdingen

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) Düsseldorf.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Düsseldorf	Opladen
Düsseldorf-Gerresheim	Ratingen
Neuss	

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) Duisburg.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Dinslaken	Duisburg-Ruhrort
Duisburg	Hamborn
Mühlheim (Ruhr)	Rees
Oberhausen	Wesel

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) Elberfeld.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Barmen	Remscheid
--------	-----------

Elberfeld
Langenberg
Lennep
Mettmann
Ohligs

Ronsdorf
Solingen
Velbert
Wermelskirchen

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **München-Gladbach.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Dülken
Erkelenz
München-Gladbach
Grevenbroich

Odenkirchen
Rheydt
Viersen
Wegberg

F. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Frankfurt (Main).**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Frankfurt (Main).**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Frankfurt (Main)
Bad Homburg v. d. Höhe

Usingen

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Limburg (Lahn).**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Braunsfels
Camberg
Diez
Dillenburg
Ehringshausen
Bad Ems
Hadamar
Herborn

Limburg (Lahn)
Marienberg
Nassau
Rennerod
Runkel
Weilburg
Wetzlar

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Neuwied.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Altenkirchen

Kirchen

Asbach
Daaden
Dierdorf
Ehrenbreitstein
Hachenburg
Höhr-Grenzhausen

Linz
Montabaur
Neuwied
Selters
Wallmerod
Wissen

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Wiesbaden.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Braubach
Eltville
St. Goarshausen
Hochheim
Höchst
Idstein
Katzenelnbogen

Königstein
Langenschwalbach
Nastätten
Niederlahnstein
Rüdesheim
Wehen
Wiesbaden

G. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Hamm.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Arnsberg.**

Amtsgericht (Sąd powiatowy):

Arnsberg
Attendorn
Balve
Berleburg
Bigge
Brilon
Burbach
Förde
Fredeburg
Hilchenbach

Kirchhundem
Laasphe
Marsberg
Medebach
Meschede
Neheim
Olpe
Siegen
Warstein

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Bielefeld.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bad Oeynhausen
Bielefeld
Bünde
Gütersloh

Minden
Petershagen
Rahden
Rheda

Halle i W.
Herford
Lübbecke

Rietberg
Vlotho
Wiedenbrück

3 Landgericht (Sąd Okręgowy) **Bochum.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bochum
Herne
Langendreer

Recklinghausen
Wattenscheid
Witten

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Dortmund.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Castrop
Dortmund
Hamm (Westf.)
Hörde
Kamen

Lünen
Soest
Unna
Werl

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Essen.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bottrop
Buer
Dorsten
Essen
Essen-Borbeck

Gelsenkirchen
Gladbeck
Hattingen
Steele
Werden

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Hagen (Westf.).**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Altena
Hagen (Westf.)
Haspe
Hohenlimburg
Iserlohn
Lüdenscheid

Meinerzhagen
Menden
Plettenberg
Schwelm
Schwerte
Wetter (Ruhr)

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Münster.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Ahaus
Ahlen
Beckum
Bocholt
Borken
Burgsteinfurt
Coesfeld
Dülmen
Gronau
Haltern

Ibbenbüren
Lüdinghausen
Münster
Oelde
Rheine
Tecklenburg
Vreden
Warendorf
Werne

8. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Paderborn.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Beverungen
Borgentreich
Brakel
Büren
Delbrück
Erwitte
Fürstenberg
Geseke
Höxter

Lichtenau
Lippstadt
Nieheim
Paderborn
Rüthen
Salzkotten
Steinheim
Warburg

H. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Kiel.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Altona.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Ahrensburg
Altona
Bad Oldesloe
Bargteheide
Blankenese
Eddelak
Elmshorn
Glückstadt
Itzehoe
Krempe

Mölln
Pinneberg
Rantzenau
Ratzeburg
Reinbek
Reinfeld
Schwarzenbek
Steinhorst
Trittau
Uetersen

Lauenburg a-E.
Marne
Meldorf

Wandsbek
Wilster

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Flensburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bredstedt
Flensburg
Heide
Husum
Kappeln
Leck
Lunden
Niebüll

Freidrichstadt
Garding
Schleswig
Tönning
Wesselburen
Westerland (Sylt)
Wyck

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Kiel.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bad Bramstedt
Bordesholm
Burg auf Fehmarn
Eckernförde
Gettorf
Heiligenhafen
Kohenwestedt
Kellinghusen
Kiel
Lütjenburg

Neumünster
Neustadt
Nortorf
Oldenburg
Plön
Preetz
Rendsburg
Schenefeld
Schönberg
Segeberg

J. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Köln.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Aachen.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Aachen
Aldenhoven
Blankenheim
Düren
Eschweiler
Geilenkirchen

Gemünd
Heinsberg
Jülich
Monschau
Stolberg

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Bonn.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bonn
Eitorf
Euskirchen
Hennef
Königswinter

Lechenich
Rheinbach
Siegburg
Waldbröl

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Coblenz.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Adenau
Ahrweiler
Andernach
Baumhölden
Birkenfeld
Boppard
Castellaun
Coblenz
Cochem
St. Goar
Grumbach
Kirchberg
Kirn

Kreuznach
Mayen
Meisenheim
Münstermaifeld
Nohfelden
Oberstein
Simmern
Sinzig
Sobernheim
Stromberg
Traben-Trarbach
Zell.

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Köln.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bensberg
Bergheim
Brühl
Köln
Köln-Mühlheim (Rhein)

Gummersbach
Kerpen
Lindlar
Wiehl
Wipperfürth

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Trier.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Berncastel-Cues
Bitburg

Prüm
Rhaunen

Daun
Hermeskeil
Hillesheim
Neuerburg
Neumagen
Perl

Saarburg
Trier
Wadern
Waxweiler
Wittlich

K. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) Königsberg (Pr.)

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Allenstein.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Alenstein
Gilgenburg
Hohenstein
Neidenburg
Ortelsburg

Osterode
Passenheim
Wartenburg
Willenberg

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Bartenstein.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Barten
Bartenstein
Bischofsburg
Bischofstein
Creuzburg
Domnau
Freidland (Ostpr.)
Gerdauen
Guttstadt

Heilsberg
Landsberg (Ostpr.)
Nordenburg
Preussisch Eylau
Rastenburg
Rössel
Schippenbeil
Seeburg

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) Braunsberg.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Braunsberg
Heiligenbeil
Preussisch Holland
Liebstadt
Mehlsack

Mohrungen
Mühlhausen
Saalfeld
Wormditt
Zinten

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) Insterburg.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Darkehmen
Goldap
Gumbinnen

Insterburg
Pillkallen
Stallupönen

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) Königsberg (Pr.).

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Allenburg
Fischhausen
Königsberg
Labiau

Mehlauken
Pillau
Tapiau
Wehlau

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) Lyck.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Angeburg
Arys
Biälla
Johannisburg
Lötzen

Lyck
Marggrabowa
Nikolaiken
Rhein
Sensburg

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) Tilsit.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Heinrichswalde
Kaukehmen
Ragnit

Skaisgirren
Tilsit

L. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) Marienwerder.

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Elbing.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Christburg

Marienwerder

Elbing
Deutsch Eylau
Marienburg

Riesenburg
Rosenberg (Westpr.)
Stuhm

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Meseritz.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Meseritz
Schwerin (Warthe)

Tirschtiegel
Unruhstadt

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Schneidemühl.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Baldenburg
Deutsch Krone
Flatow
Hammerstein
Jastrow
Märkisch Friedland

Preuss-Friedland
Schlochau
Schloppe
Schneidemühl
Schönlanke

M. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Naumburg (Saale).**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Dessau.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Ballenstedt
Bernburg
Cöthen
Coswig
Dessau
Harzgerode

Jessnitz
Oranienbaum
Rosslau
Sandersleben
Zerbst

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Erfurt.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Allstedt

Langensalza

Ebeleben
Ebeleben Abteilung
Schlotheim
Erfurt
Frankenhausen
Greussen

Mühlhausen (Thüring.)
Sömmerda
Sondershausen
Trennstedt
Treffurt
Weissensee (Thüring.)

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Halberstadt.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Aschersleben
Egeln
Gröningen
Halberstadt

Oschersleben
Osterwieck
Quedlimburg
Wernigerode

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Halle (Saale).**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Alsleben
Biterfeld
Delitzsch
Eisleben
Ermsleben
Gerbstedt
Gräfenhainichen
Halle (Saale)
Hettstedt

Könnern
Lauchstedt
Löbejün
Mansfeld
Merseburg
Schkeuditz
Wettin
Wippa
Zörbig

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Magdeburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Aken
Barby
Burg
Calbe (Saale)
Erxleben
Neuhaldensleben
Schönebeck
Seehausen (Kr. Wanzleben)
Stassfurt

Genthin
Gommern
Hötensleben
Loburg
Magdeburg
Wanzleben
Wolmirstedt
Ziezar

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Naumburg (Saale).****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Cölleda
Eckartsberga
Freyburg (Unstrut)
Heldrungen
Hohenmölsen
Lützen
Mücheln
Naumburg (Saale)

Nebra
Osterfeld
Querfurt
Teuchern
Weissenfels
Wiehe
Zeitz

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Nordhausen.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Artern
Bleicherode
Dingelstädt
Ellbrich
Gross-Bodungen
Heiligenstadt
Heringen

Ilfeld
Kelbra
Nordhausen
Rossla
Sangerhausen
Stolberg (Harz)
Worbis

8. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Stendal.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Arendsee
Beetzendorf
Bismark
Calbe (Milde)
Gardelegen
Jerichow
Klötze
Oebisfelde-Kaltendorf

Osterburg
Salzwedel
Sandau
Seehausen (Altmark)
Stendal
Tangermünde
Weferlingen

9. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Torgau****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Bad Liebenwerda

Kemberg

Belgern
Domnitzsch
Düben
Eilenburg
Elsterwerda
Herzberg (Elster)
Jessen

Mühlberg
Prettin
Schlieben
Schmiedeberg (Sachs.)
Schweinitz
Torgau
Wittenberg

N. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Stettin.****1. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Greifswald.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Anklam
Barth
Bergen (Rügen)
Demmin
Franzburg
Greifswald

Grimmen
Loitz
Stralsund
Treptow (Tollense)
Wolgast

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Köslin.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Bärwalde (Pom.)
Belgard
Bublitz
Körlin
Köslin
Kolberg

Neustettin
Polzin
Ratzebuhr
Schivelbein
Tempelburg
Zanow

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Stargard (Pom.)****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Dramburg
Falkenburg
Gollnow
Greifenberg (Pom.)
Jacobshagen
Kallies
Labes

Massow
Naugard
Nörenberg
Pyritz
Regenwalde
Stargard (Pom.)
Treptow (Rega)

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) Stettin**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Altdamm
Bahn
Gartz (Oder)
Greifenhagen
Neuwarp
Pasewalk
Penkun
Pölitz

Cammin
Fiddichow
Stepenitz
Stettin
Swinemünde
Ueckermünde
Wollin

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) Stolp.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Bütow
Lauenburg (Pom.)
Pollnow
Rügenwalde

Rummlenburg
Schlawe
Stolp

II. Bawarja (Bayern)**A. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) Augsburg.****1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Augsburg.****Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Aichhach
Aussburg
Burgau
Friedberg

Landsberg
Schwabmünchen
Wertingen
Zusmarshausen

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Eichstätt.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Beilngries
Eichstätt

Kipfenberg
Monheim

Ellingen
Greding
Ingolstadt

Pappenheim
Weissenburg.

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) Kempten.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Füssen
Immenstadt
Kaufbeuren
Kempten
Lindau

Markit-Oberdorf
Obergünzburg
Schongau
Sonthofen
Weiler-Lindenberg.

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) Memmingen.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Babenhausen
Buchloe
Günzburg
Illertissen
Krumbach
Memmingen

Mindelheim
Nau-Ulm
Ottobeuren
Türkheim
Weissenhorn.

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) Neuburg (Donau).**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Dillingen
Donauwörth
Greisenfeld
Höchstädt (Donau)
Lauingen
Neuburg (Donau)

Nördlingen
Oettingen
Pfaffenhofen
Rain
Schrobenhausen.

B. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) Bamberg**1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Aschaffenburg.****Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Alzenau

Markttheidenfeld

Amorbach
Aschaffenburg
Klingenberg
Lohr

Miltenberg
Obernburg
Schöllkrippen

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Bamberg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bamberg
Baunach
Burgerbrach
Ebermannstadt
Ebern
Eltmann
Forchheim

Hassfurt
Höchstadt (Aisch)
Hofheim
Schesslitz
Sesslach
Staffelstein.

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Bayreuth.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bayreuth
Berneck
Hollfeld
Kulmbach
Pegnitz

Pottenstein
Stadtsteinach
Thurnau
Weidenberg.

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Coburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Coburg
Kronach
Lichtenfels
Ludwigstadt
Neustadt

Nordhalben
Rodach
Sonnefeld
Weismain.

5. Landgericht (Sąd Okręgowy): **Hof.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Hof

Rehau

Kirchenlamitz
Münchberg
Naila

Selb
Thiersheim
Wunsiedel.

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Schweinfurt.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bischofsheim
Gerolzhofen
Hammelburg
Kissingen
Königshofen
Mellrichstadt

Münnerstadt
Neustadt (Saale)
Schweinfurt
Volkach
Werneck

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Würzburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Arnstein
Aub
Brückenau
Dettelbach
Gemünden

Karlstadt
Kitzingen
Marktbreit
Ochsenfurt
Würzburg

C. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **München.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Deggendorf.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Arnstorf
Deggendorf
Grafenau
Hengersberg

Osterhofen
Regen
Viechtach

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Landshut.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Dingolfing

Moosburg

Eggenfelden
Landshut
Mainburg

Neumarkt (Rott)
Rottenburg
Vilsbiburg

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **München I.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

München

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **München II.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Dachau
Dorfen
Ebersberg
Erding
Freising
Fürstenfeldbruck
Garmisch

Haag
Miesbach
Starnberg
Tegernsee
Tölz
Weilheim
Wolfratshausen.

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Passau.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Freyung
Griesbach
Passau
Pfarrkirchen
Rotthalmünster

Simbach
Vilshofen
Waldkirchen
Wegscheid

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Straubing.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bogen
Kötzting
Landau (Izar)
Mallersdorf

Mitterfels
Neukirchen
Straubing.

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Traunstein.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Aibling
Altötting
Berchtesgaden
Burghausen
Laufen
Mühlsdorf
Prien

Reichenhall
Rosenheim
Tittmoning
Traunstein
Trostberg
Wasserburg.

D. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Nürnberg.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Amberg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Amberg
Cham
Nabburg
Neumarkt (Oberpfalz)
Neunburg (v. Wald)
Parsberg

Furth (Wald)
Kastl
Schwandorf
Sulzbach
Waldmünchen.

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Ansbach.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Ansbach
Dinkelsbühl
Feuchtwangen
Gunzenhausen
Heidenheim
Heilsbronn

Herrieden
Rothenburg (ob. d. Tauber)
Schillingsfürst
Offenheim
Wassertrüdingen.

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Fürth.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Cadolzburg
Erlangen

Mark-Erlbach
Neustadt (Aisch)

Fürth
Herzogenaurach

Scheinfeld
Windsheim.

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Nürnberg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Altdorf
Gräfenberg
Hersbruck
Hilpoltstein

Lauf
Nürnberg
Roth
Schwabach.

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Regensburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Abersberg
Bunglengenfeld
Hemau
Kelheim
Rittenau
Regensburg

Regenstau
Riedenburg
Roding
Stadtamhof
Wörth.

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Weiden.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Auerbach
Erbendorf
Eschenbach
Kemnath
Neustadt (Waldnaab)
Oberviechtach

Tirschenreuth
Vilseck
Vohenstrauss
Waldsassen
Weiden

E. Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Zweibrücken.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Frankenthal.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Dürkheim

Ludwigshafen (Rhein)

Frankenthal
Grünstadt

Neustadt (Haardt)
Speyer

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Kaiserslautern.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Kaiserslautern
Kirchheimbolanden
Kusel
Lauterecken
Obermoschel

Otterberg
Rockenhausen
Winnweiler
Wolfstein

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Landau.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Annweiler
Bergzabern
Edenkoben

Germersheim
Kandel
Landau

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Zweibrücken.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Blieskastel
Dahn
Homburg
St. Ingbert
Landstuhl

Pirmasens
Waldfischbach
Waldmohr
Zweibrücken

III. Saksonia (Sachsen).

Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Dresden.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Bautzen.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bautzen

Neusalza-Spremberg

Bernstadt
Bischofswerda
Ebersbach
Gross Schönau
Herrnhut
Kamenz
Königsbrück
Löbau

Neustadt
Ostritz
Pulsnitz
Reichenau
Schirgiswalde
Sebnitz
Stolpen
Zittau

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Chemnitz.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Annaberg
Augustusberg,
Burgstädt
Chemnitz
Ehrenfriedersdorf
Frankenberg
Jöstadt
Limbach
Mittweida

Oberwiesenthal
Penig
Rochlitz
Scheibenberg
Stollberg
Waldheim
Wolkenstein
Zschopau
Zwönitz

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) Dresden.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Altenberg
Bad Schandau
Dresden
Freital
Grossenhain
Königstein
Kötzschenbroda
Lauenstein

Lommatzsch
Meissen
Pirna
Radeberg
Radeburg
Riesa
Wilsdruff

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) Freiberg.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Brand-Erbisdorf
Dippoldiswalde
Döbeln
Frauenstein

Nossen
Oederan
Olbernhau
Rosswein

Freiberg
Hainichen
Lengefeld
Marienberg

Sayda
Tharandt
Zöblitz

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) Leipzig.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bad Lausick
Borna
Colditz
Frohburg
Markranstädt
Mügeln
Oschatz
Pegau

Geithain
Grimma
Leipzig
Leisnig
Rötha
Taucha
Wurzen
Zwenkau

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) Plauen.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Adorf
Auerbach
Elsterberg
Falkenstein
Klingenthal
Lengenfeld
Markneukirchen

Oelnitz
Pausa
Plauen
Reichenbach
Schöneck
Treuen

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) Zwickau.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Aue
Crimmitschau
Eibenstock
Glauchau
Martenstein
Hohenstein-Ernstthal
Johanngeorgenstadt
Kirchberg
Lichtenstein-Callenberg

Lössnitz
Meerane
Schneeberg
Schwarzenberg
Waldenburg
Werdau
Wildenfels
Zwickau

IV. Wirttembergia (Württemberg)**Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) Stuttgart.****1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Ellwangen****Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Aalen
Ellwangen
Gmünd
Heidenheim

Neresheim
Schorndorf
Welzheim

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Hall.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Crailsheim
Gaildorf
Hall
Künzelsan

Langenburg
Mergentheim
Ochringen

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) Hechingen.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Ballingen
Gammertingen
Haigerloch

Hechingen
Sigmaringen
Wald

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) Heilbronn.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Besigheim
Brackenheim
Heilbronn
Marbach

Maulbronn
Neckarsulm
Vaihingen
Weinsberg

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) Ravensburg.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Biberach
Leutkirch
Ravensburg
Saulgau

Tettngang
Waldsee
Wangen

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) Rottweil.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Friedenstadt
Horb
Oberndorf
Rottweil

Spaichingen
Sulz
Tuttlingen

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) Stuttgart.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Backnang
Böblingen
Esslingen
Kirchheim
Leonberg

Ludwigsburg
Stuttgart I
Stuttgart II
Waiblingen

8. Landgericht (Sąd Okręgowy) Tübingen.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Calw
Herrenberg
Nagold
Neuenburg
Nürtingen

Reutlingen
Rottenburg
Tübingen
Urach

9. Landgericht (Sąd Okręgowy) Ulm.**Amtsgericht (Sąd Powiatowy):**

Blaubeuren

Laupheim

Ehingen
Geislingen
Göppingen

Münsingen
Riedlingen
Ulm

V. Badnja (Baden).

Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) **Karlsruhe.**

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Freiburg (Breisgau)**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Breisach
Emmendingen
Ettenheim
Freiburg (Breisgau)
Kenzingen

Lörrach
Müllheim
Neustadt
Staufen
Waldkirch

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Heidelberg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Eppingen
Heidelberg

Sinsheim
Wiesloch

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Karlsruhe.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Baden
Bretten
Bruchsal
Durlach
Ettlingen

Gernsbach
Karlsruhe
Pforzheim
Pfilippsburg
Rastatt

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Konstanz.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Donaueschingen

Radolfzell

Engen
Konstanz
Messkirch
Pfullendorf

Stockach
Leberlingen
Villingen

5. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Mannheim.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Mannheim
Schwetzingen

Weinheim

6. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Mosbach.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Adelsheim
Boxberg
Buchen
Eberbach

Mosbach
Neckarbischofsheim
Tauberbischofsheim
Wertheim

7. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Offenburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Achern
Bühl
Gegenbach
Kehl
Lahr

Oberkirch
Offenburg
Triberg
Wolfach

8. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Waldshut.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bonndorf
St. Blasien
Säckingen

Schönau
Schopfheim
Waldshut

VI. Turyngja (Thüringen)**Oberlandesgericht** (Sąd Apelacyjny) **Jena.****1. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Altenburg.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):Altenburg
MeuselwitzRonneburg
Schmölln**2. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Eisenach.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):Eisenach
Geisa
Gerstungen
KaltennordheimStadtlengsfeldt
Thal-Heiligenstadt
Vacha**3. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Gera.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):Gera
Greiz
Hirschberg
Neusadt (Orla)Abteilung Auma
Schleiz
Weida
Zeulenroda**4. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Gotha.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):Arnstadt
Gehren
Gotha
GräfentonnaIlmenau
Ohrdruf
Walthershausen**5. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Meiningen.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):Brotterode
Eisfeld
Heldburg
Hildburghausen
Hildburghausen Abteilung
Themar
Meiningen
Ostheim (v-d. Rhön)
Römhild
SalzungenSchalkau
Schleusingen
Schmalkalden
Sonneberg
Steinach
Steinach-Hallenberg
Suhl
Wasungen
Zella-Mehlis**6. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Rudolstadt.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):Gräfenthal
Kahla
Königsee
Lobenstein
Oberweissbach
Pössneck
RanisRudolstadt
Saalfeld
Saalfeld Abteilung
Leutenberg
Stadtilm
Ziegenrück**7. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Weimar.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):Apolda
Blankenheim
Buttstädt
Camburg
EisenbergGrossrudstedt
Jena
Roda
Vieselbach
Weimar**VII. Hesja (Hessen).****Oberlandesgericht** (Sąd Apelacyjny) **Darmstadt.****1. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Darmstadt.****Amtsgericht** (Sąd Powiatowy):

Beerfelden

Lampertheim

Bensheim
Darmstadt I.
Darmstadt II.
Dieburg
Fürth
Gernsheim
Gross Gerau
Gross Umstadt
Hirschorn
Höchst

Langen
Lorsch
Michelstadt
Offenbach
Reichelsheim
Reinheim
Seligenstadt
Wald-Michelbach
Wimpfen
Zwingenberg

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Giessen.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Alsfeld
Altenstadt
Butzbach
Friedberg
Giessen
Grünberg
Herbstein
Homberg
Hungen
Laubach

Bad Nauheim
Büdingen
Lauterbach
Lich
Nidda
Ortenberg
Schlitz
Schotten
Ulrichstein
Vilbel

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) Mainz.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Alzey
Bingen
Mainz
Nieder Olm
Ober Ingelheim
Oppenheim

Osthofen
Pfeddersheim
Wöllstein
Wörrstadt
Worms

VIII. Hamburg, Brema, Lubeka (Hamburg, Bremen, Lübeck).

Hanseatisches Oberlandesgericht (Hanseatycki Sąd Apelacyjny) Hamburg.

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Bremen.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bremen

Bremerhaven

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Hamburg.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bergedorf
Cuxhaven

Hamburg

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) Lübeck.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Abrensböck
Eutin

Lübeck
Schwartau

**IX. Mecklenburg-Szwerin, Mecklenburg-Strelitz
(Mecklenburg-Schwerin, Mecklenburg-Strelitz)**

Oberlandesgericht (Sąd Apelacyjny) Rostock

1. Landgericht (Sąd Okręgowy) Güstrow.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Brüel
Bützow
Dargun
Goldberg
Güstrow
Krakow
Laage
Lübz
Malchin

Malchow
Penzlin
Plau
Röbel
Stavenhagen
Sternberg
Teterow
Waren
Warin

2. Landgericht (Sąd Okręgowy) Neusterlitz.

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Feldberg
Friedland
Fürstenberg
Mirow
Neubrandenburg
Neustrelitz

Schönberg
Stargard
Stagard
Strelitz
Woldegk

3. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Rostock.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Bad Doberan
Gnoien
Kröpelin
Neubukow
Ribnitz

Rostock
Schwaan
Sülze-Marlow
Tessin

4. Landgericht (Sąd Okręgowy) **Schwerin.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Boizenburg
Criwitz
Dömitz
Gadebusch
Grabow
Grevesmühlen
Hagenow
Lübtheen

Ludwigslust
Neustadt
Parchim
Rehna
Schwerin
Wismar
Wittenburg

X. Brunświk (Braunschweig)**Oberlandesgericht** (Sąd Apelacyjny) **Braunschweig.****1. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Braunschweig.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Blankenburg
Braunschweig
Calvörde
Eschershausen
Gandersheim
Königslutter
Lutter (Barenberg)
Ottenstein
Salder
Schöningen
Schöppenstedt
Seesen

Greene
Harzburg
Hasselfelde
Helmstedt
Hozminden
Stadtoldendorf
Thedinghausen
Vechelde
Vorsfelde
Walkenried
Wolfenbüttel

XI. Oldenburg (Oldenburg)**Oberlandesgericht** (Sąd Apelacyjny) **Oldenburg.****1. Landgericht** (Sąd Okręgowy) **Oldenburg.**

Amtsgericht (Sąd Powiatowy):

Brake
Butjadingen
Cloppenburg
Friesoythe
Jever
Löningen
Oldenburg
Rüstringen

Damme
Delmenhorst
Elsfleth
Varel
Vechta
Westerstede
Wildeshausen

Ersuchen um Zustellung von Schriftstücken, die für Personen in Polen bestimmt sind.

Odezwa o doręczenie pism, przeznaczonych dla osób w Polsce.

..... (Ort und Datum)

..... (Miejsce i data)

in (ersuchende Behörde)

w (Władza wzywająca)

ersucht

uprasza

in (ersuchte Behörde)

w (Władzę wezwaną)

die Zustellung des anliegenden, unten näher bezeichneten Schriftstücks —
o zarządzenie doręczenia dołączonego, poniżej bliżej określonego pisma —

durch einfache Übergabe — in der durch die polnische innere Gesetzgebung
przez zwykłe oddanie — w sposób przepisany polskiem ustawodawstwem

vorgeschriebenen Form¹⁾ — gemäß Artikel 11 — Absatz 1 — Absatz 2¹⁾
wewnętrzny¹⁾ — stosownie do artykułu 11 — ustęp 1 — ustęp 2¹⁾

— des deutsch-polnischen Vertrags über den Rechtsverkehr vom 5. März 1924
układu niemiecko-polskiego z dnia 5 marca 1924 o obrocie prawnym

bewirken zu lassen und die Zustellungsurkunde hierher zu übersenden.
oraz o nadesłanie dowodu doręczenia.

— Eine polnische Übersetzung des zuzustellenden Schriftstücks wird beigefügt.²⁾ —
— Dołącza się przekład polski pisma przeznaczonego do doręczenia²⁾. —

..... (Namensunterschrift)
(Podpis)

Name und Stellung der Parteien:

Nazwiska i oznaczenie stron:

Name und Anschrift der Person, der zugestellt werden soll:

Nazwisko i adres osoby, której ma się doręczyć:

Art des Schriftstücks:

Rodzaj pisma:

¹⁾ Das Nichtzutreffende ist zu streichen.

¹⁾ Nieodpowiednie przekreślić.

²⁾ Diese Worte gelten nur für den Fall, dass in der durch die polnische innere Gesetzgebung vorgeschriebenen Form zugestellt werden soll.

²⁾ Ma się to stać tylko wówczas, jeżeli pismo ma być doręczone w sposób przepisany polskiem wewnętrznym ustawodawstwem.

Załącznik 2.

Odezwa o doręczenie pism, przeznaczonych dla osób w Niemczech.

Ersuchen um Zustellung von Schriftstücken, die für Personen in Deutschland bestimmt sind.

..... (Miejsce i data)

..... (Ort und Datum)

w (Władza wzywająca)

in (ersuchende Behörde)

uprasza

ersucht

w (Władzę wezwaną)

in (ersuchte Behörde)

o zarządzenie doręczenia dołączonego, poniżej bliżej określonego pisma —
die Zustellung des anliegenden, unten näher bezeichneten Schriftstücks —

przez zwykłe oddanie — w sposób przepisany niemieckiem ustawodawstwem
durch einfache Übergabe — in der durch die deutsche innere Gesetzgebung

wewnętrzny¹⁾ — stosownie do artykułu 11 — ustęp 1 — ustęp 2¹⁾
vorgeschriebenen Form¹⁾ — gemäß Artikel 11 — Absatz 1 — Absatz 2¹⁾

układu polsko-niemieckiego z dnia 5 marca 1924 o obrocie prawnym oraz
des polnisch-deutschen Vertrags über den Rechtsverkehr vom 5. März 1924 bewirken zu lassen und

o nadesłanie dowodu doręczenia.
die Zustellungsurkunde hierher zu übersenden.

— Dołącza się przekład niemiecki pisma przeznaczonego do doręczenia²⁾ —
— Eine deutsche Übersetzung des zuzustellenden Schriftstücks wird beigefügt²⁾. —

..... (Podpis)
(Namensunterschrift)

Nazwiska i oznaczenie stron:

Name und Stellung der Parteien:

Nazwisko i adres osoby, której ma się doręczyć:

Name und Anschrift der Person, der zugestellt werden soll:

Rodzaj pisma:

Art des Schriftstücks:

¹⁾ Nieodpowiednie przekreślić.

¹⁾ Das Nichtzutreffende ist zu streichen.

²⁾ Ma się to stać tylko wówczas, jeżeli pismo ma być doręczone w sposób przepisany niemieckiem wewnętrznym ustawodawstwem.

²⁾ Diese Worte gelten nur für den Fall, dass in der durch die deutsche innere Gesetzgebung vorgeschriebenen Form zugestellt werden soll.

Załącznik 3.

SĄD POWIATOWY — POKOJU

w
 № sprawy dnia 192 ..
 (polski)

Sprawa

Podpisany sąd podaje poniżej zestawienie wydatków, które poniósł, oraz opłat, które w myśl obowiązujących w Polsce przepisów winny były być pobrane od strony przy wykonaniu odezwy — o doręczenie — o pomoc prawną —, nadesłanej pismem z dnia № (niemiecki № sprawy)

.....

.....
 pieczęć sądu (podpis)

Do

.....
 (Niemcy)

Załącznik 4.

W Y K A Z

polskich najwyższych i wyższych władz administracyjnych, których dokumenty nie potrzebują uwierzytelnienia dla użycia ich na obszarze Rzeszy Niemieckiej (art. 18 i 21 układu).

Wszystkie Ministerstwa włącznie z Prezydjum Rady Ministrów,
 Kancelarja Sejmu i Senatu,
 Województwa,
 Komisarz Rządu na miasto stołeczne Warszawę,
 Kuratorja Szkolne.

Załącznik 5.

W Y K A Z

niemieckich najwyższych i wyższych władz administracyjnych, których dokumenty nie potrzebują na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej uwierzytelnienia. (Art. 18 i 21 Układu).

A. Władze Rzeszy.

1. Kanclerz Rzeszy (der Reichskanzler) i wszystkie Ministerstwa Rzeszy.
2. Kancelarja Parlamentu Rzeszy i Rady Rzeszy (Das Buero des Reichstags und Reichsrats).

B. Władze poszczególnych krajów.

I. P r u s y:

1. Prezydent Ministrów i wszystkie Ministerstwa (Der Ministerpraesident und sämtliche Ministerien).
2. Kancelarja Sejmu i Rady Państwa (das Buero des Landtags und des Staatsrats).
3. Starsi Prezydenci (Die Oberpraesidenten).
4. Prezydenci Rządu (Die Regierungspraesidenten) i Prezydent Policji w Berlinie (der Polizeipraesident in Berlin).
5. Prowincjonalne Kuratorja Szkolne (Die Provinzialschulkollegien).

II. B a w a r j a:

1. Wszystkie Ministerstwa.
2. Das Landtagsamt.
3. Prezydja Rządu (Die Regierungspraesidien) i Dykcje Policji (Polizeidirectionen) w München i Nürnberg-Fürth.

III. S a k s o n j a:

1. Prezydent Ministrów (Der Ministerpraesident) i wszystkie Ministerstwa.
2. Kancelarja Państwa (Die Staatskanzlei) i Sejmu (das Buero des Landtags).
3. Starostwa (Die Kreishauptmannschaften).

- IV. **W i r t e m b e r g j a:**
1. Wszystkie Ministerstwa.
 2. Wyższe urzędy administracyjne (Die Oberaemter) i Prezydjum Policji w Stuttgart.
- V. **B a d e n j a:**
1. Wszystkie Ministerstwa.
 2. Komisarze Krajowi (Die Landeskommissaere) w Konstanz, Freiburg Karlsruhe i Mannheim.
- VI. **T u r y n g j a:**
1. Wszystkie Ministerstwa.
 2. Kancelarja Sejmu (Das Buero des Landtags).
- VII. **H e s j a:**
1. Prezydent Państwa (Der Staatspraesident) i wszystkie Ministerstwa.
 2. Das Landtagsamt.
 3. Dyrektorzy Prowincjonalni (Die Provinzialdirektoren).
 4. Das Landesamt fuer Bildungswesen.
- VIII. **H a m b u r g:**
1. Senat oraz Senackie Komisje i Deputacje (Der Senat, die Senatskommissionen und Deputationen).
 2. Die Senatskanzlei und Kanzlei der Buergerschaft.
 3. Prezydent Policji (Der Polizeipraesident).
 4. Die Oberschulbehoerde.
- IX. **M e k l e n b u r g - S z w e r i n:**
1. Ministerstwa.
- X. **O l d e n b u r g:**
1. Wszystkie Ministerstwa.
 2. Kancelarja Sejmu (Das Buero des Landtags).
 3. Die Riegingungen w Eutin und Birkenfeld.
 6. Ewangelickie i Katolickie wyższe Kuratorja Szkolne (Das Evangelische und Katholische Oberschulkollegium).
- XI. **B r u n ś w i k:**
1. Wszystkie Ministerstwa.
 2. Kancelarja Sejmu (Das Buero des Landtags).
 3. Krajowe Urzędy Szkolne (Die Landesschulaemter).
- XII. **A n h a l t:**
1. Ministerstwo i Rząd (Das Staatsministerium und die Regierung).
 2. Kancelarja Sejmu (Das Buero des Landtags).
- XIII. **B r e m a:**
1. Senat i Senackie Komisje (Der Senat und die Senatskommissionen).
 2. Die Regierungskanzlei und die Kanzlei der Buergerschaft.
- XIV. **L i p p e:**
1. Prezydjum Krajowe i Rząd (Das Landespraesidium und die Regierung).
 2. Kancelarja Sejmu (Das Buero des Landtags).

XV. **L u b e k a:**

1. Senat i Senackie Komisje (Der Senat und die Senatskommissionen).
2. Kancelarja Senatu (Die Senatskanzlei).
3. Die Oberschulbehoerde.

XVI. **M e k l e n b u r g - S t r e l i t z:**

1. Ministerstwo i Wydziały Ministerjalne.
2. Kancelarja Sejmu (Das Landtagsbuero).

XVII. **W a l d e k:**

1. Dyrektor Kraju (Der Landesdirektor).
2. Das Buero der Waldeckischen Landesvertretung.

XVIII. **S z a u m b u r g - L i p p e:**

1. Rząd Krajowy (Die Landesregierung).
2. Kancelarja Sejmu (Das Buero des Landtags).

Załącznik 6

W Y K A Z

najwyższych sądów administracyjnych w Rzeszy Niemieckiej.
(Art. 18 i 21 Układu).

A. Najwyższe sądy administracyjne Rzeszy.

1. Reichsfinanzhof, Muenchen.
2. Reichsoberseeamt, Berlin.
3. Reichsversicherungsamt, Berlin.
4. Reichsversorgungsgesicht, Berlin.
5. Reichswirtschaftsgesicht, Berlin.
6. Kartellgericht, Berlin.

B. Najwyższe sądy administracyjne poszczególnych krajów.

P r u s y:

Oberverwaltungsgericht, Berlin.

B a w a r j a:

Verwaltungsgerichtshof, Muenchen.

S a k s o n j a:

Oberverwaltungsgericht, Dresden.

W i r t e m b e r g j a:

Verwaltungsgerichtshof, Stuttgart.

B a d e n j a:

Verwaltungsgerichtshof, Karlsruhe.

T u r y n g j a:

Oberverwaltungsgericht, Jena.

H e s s j a:

Verwaltungsgerichtshof, Darmstadt.

H a m b u r g:
Oberverwaltungsgericht, Hamburg.

M e k l e n b u r g - S z w e r i n:
Landesverwaltungsgericht, Schwerin.

O l d e n b u r g:
Oberverwaltungsgericht, Oldenburg.

B r u n ś w i k:
Verwaltungsgericht, Braunschweig.

A n h a l t:
Oberverwaltungsgericht, Dessau.

B r e m a:
Verwaltungsgericht, Bremen.

L i p p e:
Oberverwaltungsgericht, Datmold.

L u b e k a:
Verwaltungsgericht, Luebeck.

M e k l e n b u r g - S t r e l i t z:
Landesverwaltungsgericht, Neustrelitz.

W a l d e k:
Landesdirektorium, Arolsen.

S z a u m b u r g - L i p p e:
Landesregierung, Bueckeberg.

Załącznik 7.

W y k a z

najwyższych władz administracyjnych, właściwych do prowadzenia rejestrów stanu cywilnego w Rzeszy Niemieckiej.
(Art. 19 i 21 Układu).

P r u s y:

Minister Spraw Wewnętrznych (Minister des Innern), Berlin.

B a w a r j a:

Po prawym brzegu Renu: Państwowe Ministerstwo dla Spraw Wewnętrznych (Staatsministerium des Innern) Muenchen.

Po lewym brzegu Renu-Palatynat: Państwowe Ministerstwo Sprawiedliwości (Staatsministerium der Justiz), Muenchen.

S a k s o n j a:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Ministerium des Innern) Dresden.

W i r t e m b e r g j a:

Ministerstwo Sprawiedliwości (Justizministerium), Stuttgart.

B a d e n j a:
Ministerstwo Sprawiedliwości (Justizministerium), Karlsruhe.

T u r y n g j a:
Ministerstwo Oświaty i Sprawiedliwości, Wydział Sprawiedliwości (Ministerium fuer Volkbildung und Justiz, Abt. Justiz), Weimar.

H e s j a:
Ministerstwo Sprawiedliwości (Ministerium der Justiz), Darmstadt.

H a m b u r g:
Urząd nadzorczy dla rejestrów stanu cywilnego (Aufsichtsamt fuer Personenstandswesen), Hamburg.

M e k l e n b u r g - S z w e r i n:
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Ministerium des Innern), Schwerin.

O l d e n b u r g:
Ministerstwo Sprawiedliwości (Ministerium der Justiz), Oldenburg.

B r u n ś w i k:
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Ministerium des Innern), Braunschweig.

A n h a l t:
Rząd — Wydział dla Spraw Wewnętrznych (Regierung — Abteilung des Innern), Dessau.

B r e m a:
Komisja Senatu dla urzędów stanu cywilnego (Senatskommission fuer Standesämter), Bremen.

L u b e k a:
Stadt — und Landamt, Luebeck.

M e k l e n b u r g — S t r e l i t z:
Ministerstwo, Wydział dla Spraw Wewnętrznych (Ministerium, Abteilung des Innern), Neustrelitz.

W a l d e k:
Dyrektor Kraju (Landesdirektor), Arolsen.

S z a u m b u r g — L i p p e:
Rząd Krajowy (Landesregierung), Bueckeberg.

OKÓLNIK № 1201/II. G. S./26

w sprawie

opinowania przez Ministerstwo Skarbu umów na dostawy rządowe.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Rada Ministrów powzięła z dnia 28 maja r. b. uchwałę następującą:
„1. Władze państwowe, przesyłając do Ministerstwa Skarbu projekt umowy na dostawy przekraczające jeden okres budżetowy, na zakupy nowe, budżetem nie przewidziane, na zakupy powodujące przeniesienie kredytów

oraz na zakupy zagraniczne, określone okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 19 września 1925 r. L. 1901/D.B./III, obowiązane są wskazać dział, paragraf i pozycję budżetu, z których umowa ma być realizowana, dotychczasowe obciążenie angażowanego kredytu, wysokość pieniężną zamierzonej transakcji oraz terminy poszczególnych wypłat, jeżeli chodzi o umowy na dostawy z zagranicy, — o ile szczegóły te nie wynikają z tekstu projektowanej umowy.

2. Otrzymany projekt umowy Ministerstwo Skarbu opiniuje z punktu widzenia wystarczalności i celowości użycia kredytu pod względem budżetowym, możliwości płatniczych Skarbu Państwa, wysokości ewentualnej zaliczki i jej zabezpieczenia, dostateczności klauzul zapewniających bezpieczeństwo angażowanych funduszy Skarbu Państwa oraz interesów Skarbu (sposób wypłaty zaliczki, kaucje, kary konwencjonalne, opłaty celne i stemplowe), wreszcie Ministerstwo Skarbu wypowiada się co do możliwości walutowych projektowanej umowy oraz innych dodatkowych zobowiązań finansowo-skarbowych, jak ulg lub zwolnień podatkowych, celnych i t. p.

3. Nie należy do obowiązku Ministerstwa Skarbu badanie strony formalno-prawnej projektu umowy, słuszności kalkulacji ceny zakupowanego towaru, możliwości jego zakupu w kraju lub zagranicą, warunków technicznych, którym ma odpowiadać, warunków odbioru i t. p.

Przyjęcie do wiadomości przez Ministerstwo Skarbu postanowień umowy, dotyczących spraw wskazanych w punkcie 2 nie oznacza zgody Ministerstwa Skarbu na pozostałe warunki, przytaczane w punkcie niniejszym.

4. Regulamin niniejszy nie dotyczy uprawnień Ministra Skarbu jako przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Ministrów w sprawach gospodarczych zgodnie z regulaminem zatwierdzonym uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1923 (V. Dz. Urz. Min. Sk. № 5/23, poz. 106).

5. Regulamin niniejszy nie dotyczy wyższych zakładów naukowych Głównego Urzędu Miar, Państwowego Instytutu Geologicznego, Naukowego Instytutu Gospodarstwa wiejskiego w Puławach i Państwowego Instytutu Meteorologicznego w obrębie przyznanych im kredytów".

Podając uchwałę tę do wiadomości i zastosowania, zaznaczam, że projekty umów na dostawy rządowe, o których wyżej mowa, należy przesyłać Ministerstwu Sprawiedliwości celem zasięgnięcia opinii Ministerstwa Skarbu.

Treść powołanego w uchwale okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 19/IX 1925 L. 1901/D.B./III w sprawie zakupów zagranicznych została zakomunikowana władzom asygnującym okólnikiem № 1103/II.G.S.25 z dnia 14/X 1925 (Dz. Urz. № 21).

Warszawa, dnia 9 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNİK № 1202/II. G. S./26

w sprawie

wprowadzenia w obieg znaczków sądowych z napisem „opłata sądowa” wartości 45 groszy.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na podstawie § 3 rozporządzenia z dnia 2 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 448) wprowadzony zostaje w obieg znaczki sądowy z napisem

„opłata sądowa” wartości 45 groszy, nie różniący się formą i rysunkiem od reszty znaczków przeznaczonych na opłaty sądowe, w kolorze zielonym, identycznym z kolorem używanego obecnie znaczka „opłata za doręczenie”.

Wspomniany znaczek 45-groszowy może być używany do uiszczania wszelkich opłat sądowych, przede wszystkim jednak jest on przeznaczony do opłat za doręczenia, które na mocy rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1/IV r. b. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 199) wynoszą od dnia 15 kwietnia r. b. po 46 groszy.

Nowe znaczki 45-groszowe mogą być stosowane do uiszczania opłat za doręczenia nie wcześniej, aż nastąpi całkowite wyczerpanie zapasu znaczków 35-groszowych, którymi należy się posługiwać w sposób, wskazany w okólniku № II.G.S./1026/26. W myśl wyżej powołanego rozporządzenia z dnia 1/IV 1926 r. należy nadto doklejać znaczki 1-groszowy.

Warszawa, dnia 12 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNİK № 1203/II. G. S./26

w sprawie

uposażenia na lipiec, sierpień i wrzesień.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości w całym Państwie.

Wobec zapytań, w jakiej wysokości należy wypłacić w dniu 1.VII r. b. dodatkowe uposażenie sędziów i prokuratorów (art. 8 ustawy z 5.XII 1923 r. Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107), wyjaśniam, że z okólnika № 1197/II.G.S/26 wynika, iż dnia 1.VII r. b. należy wypłacić uposażenie na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22.XII.1925 r. o środkach równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. № 129 poz. 918), a ponieważ z dniem 30.VI r. b. przestał obowiązywać jedynie przepis art. 2 powyższej ustawy, przewidziane w art. 3 tejże ustawy zmniejszenie dodatkowych punktów uposażeniowych o 50% pozostaje w mocy.

W związku z tym obowiązuje nadal pismo okólne № 977/II.G.S/26 z dnia 26.I 1926 r. w sprawie dodatków do uposażenia sędziów i prokuratorów, zajmujących stanowiska kierownicze. Dodatki te w myśl końcowego ustępu powyższego pisma okólnego mają być wypłacane aż do odwołania.

Warszawa, dnia 14 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNİK № 1204/I. N./26

w sprawie

wykonania ustawy z dnia 10 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 354) o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 1873 r.

Do wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie i Sądu Okręgowego w Cieszynie.

I. Instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary (skrót: skazania warunkowego) rozpowszechniła się w ustawodawstwach prawie wszystkich

państw europejskich. Także u nas artykuły 19—23 przepisów przechodnich do k. k. z r. 1903 z dnia 7 sierpnia 1917 r. (Dz. U. № 1, poz. 6) wprowadziły tę instytucję na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej. Na ziemiach popruskich zadania tej instytucji są zrealizowane ogólnem zarządzeniem o warunkowem zawieszeniu kary z 14 marca 1917 (Dz. R. M. str. 85).

Jedynie w b. dzielnicy austriackiej brak było dotąd odpowiednich przepisów, zaczęte wydanie ich stało się rzeczą pilną, gdy natomiast przepisy na ziemiach popruskich i porosyjskich wymagałyby tylko pewnych reform. Dodać należy, że inne państwa na obszarach dawnej monarchji austriackiej, które odziedziczyły taki sam stan prawny, jak Polska, już wcześniej wydały ustawy o warunkowem skazaniu, jak Czechosłowacja 17 października 1919 i Rzeczpospolita Austriacka 3 lipca 1920, gdy na obszarze dawniej węgierskim już ustawa — artykuł XXXVI z roku 1908 instytucję tę do ustawodawstwa karnego włączyła.

II. Instytucja ta umiejętnie stosowana przyniosła wszędzie jak najlepsze rezultaty. Polega ona na poglądzie stwierdzonym doświadczeniem, że przestępca, który tylko z powodu szczególnych okoliczności, a nie ze względu na cechy swego charakteru i złe skłonności, popełnił przestępstwo, który zapewne nie powtórzy go już, skierowany do więzienia może się raczej wykołować doszczętnie, wpływ więzienia może być dla niego szkodliwy; słusniejszą tedy rzeczą z punktu widzenia celu społecznego, jakiemu ma służyć działalność państwowa w dziedzinie walki z przestępstwem, byłoby uchronić go od pobytu w więzieniu. Samo zagrożenie karą, która jednak ma lub może być wykonaną w razie dopuszczenia się nowego przestępstwa, zdoła wpłynąć dodatnio w związku z innymi czynnikami na kształtowanie się woli niezdprawowanego jeszcze skazanego w kierunku poszanowania porządku prawnego. Jeśli bądź uzyskamy pewność, że skazany poprawił się i do przestępstwa nie wróci, bądź przynajmniej stwierdzimy zbędność kary, skoro skazany i tak prowadzi się nienagannie, cel społeczny prawa karnego jest w ten sposób osiągnięty, a wykluczone są ujemne skutki zetknięcia się z więzieniem.

III. Według ustawy z 10 czerwca b. r. warunkowe skazanie można zastosować tylko w razie skazania na karę pozbawienia wolności nie przenoszącej sześciu miesięcy. Wysokość kary zagrożonej za przestępstwo w ustawie karnej jest bez znaczenia. Nie stoi też na przeszkodzie warunkowemu skazaniu rodzaj kary, a więc można zawiesić także wykonanie kary ciężkiego więzienia.

Ustawa nie przewiduje zawieszenia wykonania kary grzywny orzeczonej jako kara zasadnicza (główna). Natomiast w razie zawieszenia kary zasadniczej (główniej) pozbawienia wolności, kara grzywny (kara pieniężna) dodatkowa ulega zawieszeniu już z mocy samego prawa (art. 5 ustawy).

Ustawa nie rozstrzyga wyraźnie wypadku, czy można zawiesić warunkowo wykonanie kary aresztu zastępczej w razie nieściągalności grzywny. Kwestję tę rozstrzygnie praktyka. *Leges non distinguunt* można dopuszczalność zawieszenia kary aresztu zastępczego. W każdym razie musiałby istnieć warunek, że kara aresztu zastępcza nie przewyższa sześciu miesięcy (art. 1 ustawy), a orzeczenie o zawieszeniu mogłoby zapadać w następstwie stwierdzenia, że grzywna jest nieściągalną, w formie osobnej uchwały (art. 7 ust. 3 ustawy). Kwestja ta dotyczy tylko grzywny orzeczonej jako kara zasadnicza; co do grzywny orzeczonej jako kara dodatkowa nie jest to aktualnem, ponieważ zawieszenie i darowanie kary zasadniczej pozbawienia wolności oddziaływa tak samo na dodatkową karę grzywny (art. 5 i art. 6 ust. 1 ustawy).

IV. (Do art. 2 ustawy). Z natury i celu instytucji (pkt. II) wypływa, że skoro skazany już raz był poprzednio zetknął się z więzieniem, stosowanie warunkowego zawieszenia kary traci jeden z momentów swej wartości. Dla tego art. 2 ustawy wyklucza stosowanie warunkowego skazania, jeśli skazany

już poprzednio był skazany na więzienie ciężkie lub zwykłe, które odbył, odbywa lub ma odbyć bezwarunkowo, chyba, że od odcięcia kary upłynęło przynajmniej lat pięć, albowiem upływ dłuższy czasu wskazuje, że poprzednie uwięzienie nie pociągnęło za sobą następstw ujemnych, kiedy skazany przez ten czas sprawował się dobrze. Z powyższego wynika, że skazaniu warunkowemu nie stoi na przeszkodzie poprzednie skazanie warunkowe, albo skazanie na karę darowaną następnie w drodze łaski. Według ustawy nie jest przeszkodą do warunkowego skazania okoliczność, że skazany był już poprzednio skazany na areszt, który odbył, odbywa, lub ma odbyć bezwarunkowo. Karami aresztu są bowiem zagrożone przestępstwa mniejsze (występki i wykroczenia); są to kary z reguły krótsze odbywane w aresztach powiatowych, w których — poza wielkimi miastami — skazany rzadko jest narażony na zetknięcie się z indywiduami zepsutemi. Osobnikami zdeprawowanymi są niewątpliwie skazani, co do których sąd orzekł dopuszczalność dozoru policyjnego, zatem warunkowe skazanie takich osób nie jest dopuszczalne.

Ustawa wyklucza również warunkowe skazanie odnośnie do przestępstw, popełnionych w okresie próby takich, które uzasadniają zarządzenie wykonania zawieszony kary (porównaj art. 2 L. 2 i art. 4, L. 1 i 2 ustawy). Wszak regułą będzie, że czynem takim popełnionym w okresie próby, skazany warunkowo dał dowód, że wola jego nie skierowała się ku poszanowaniu porządku prawnego. Jeśli wskutek popełnienia nowego przestępstwa unicestwia się warunkowość poprzedniego skazania, nie należy zawieszać wykonanie kary orzeczonej za nowe przestępstwo.

Przestrzeganie zasad art. 2 jest tak istotne, że mimo prawomocności orzeczenia warunkowo skazującego, jeśli ich naruszenie wyjdzie na jaw dopiero później (atoli przed upływem terminu z art. 6 ustawy), sąd musi zarządzić wykonanie zawieszony kary (art. 4 L. 3 ustawy). Nadto sąd może zarządzić wykonanie zawieszony kary, jeśli skazany będzie później skazany bezwarunkowo z powodu czynu popełnionego przed rozpoczęciem okresu próby (art. 4 ust. ost. ustawy); takie skazanie bezwarunkowe, jeśli nastąpiło wcześniej mogłoby być wpłynąć na decyzję sądu w przedmiocie zawieszenia kary.

V. (Do art. 1 ustawy). W wypadkach przewidzianych w art. 2 ustawy sędziemu niewolno orzec warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sędzia stwierdziwszy jednak, że nie istnieją te przeszkody prawne ma w myśl art. 1 ustawy stwierdzić nadto pozytywnie, że ze względu na okoliczności towarzyszące popełnieniu przestępstwa, charakter skazanego i jego późniejsze po popełnieniu przestępstwa zachowanie się, przypuszczać należy, że wstrzyma się on od popełnienia nowego przestępstwa. W tym zakresie sądy oceniają sprawę według swobodnego przekonania; sąd karę zawiesić może nie musi. Sędzia powinien jednak ustalić fakta i swój pogląd uzasadnić. W szczególności mimo, że poprzednie ukaranie aresztem w zasadzie nie wyklucza (art. 2 ustawy) warunkowego skazania — sędzia może w konkretnym wypadku przyjąć, że brak podstawy do przypuszczenia, aby skazany w przyszłości wstrzymał się od popełnienia nowego przestępstwa ze względu na dłuższą karę aresztu, którą skazany odbywa, ma odbyć bezwarunkowo, lub niedawno odbył i rodzaj przestępstwa, za które areszt ten orzeczono oraz inne okoliczności wypadku.

VI. Okres warunkowego zawieszenia kary t. zw. okres próby oznacza sąd na czas najmniej jednoroczny, najwyżej pięcioletni według swobodnego uznania, uwzględniając troskliwie wszystkie okoliczności. Okres próby będzie tem krótszy, im przestępstwo mniejsze i im mniejsza wina podmiotowa sprawy. Ustawa nasza nie różniczkuje długości okresów próby według poszczególnych rodzajów kar pozbawienia wolności lub według podziału przestępstw na zbrodnie, występki i wykroczenia, pozostawiając szerokie granice ocenie sędziowskiej.

Natomiast ustawa określa zupełnie ściśle, kiedy próba jest nieudaną, zatem istnieją warunki wykonania kary zawieszanej. Temi postanowieniami ustawa zmierza do uchylenia niebezpieczeństwa zbyt osobistych poglądów sędziego na istotę „dobrego sprawowania się” skazanego. Oddanie skazanego zbyt silnie w dyspozycję poglądów indywidualnych sędziego powodowałoby stan niepewności skazanego, jakie jego zachowanie się może sędzia uznać jako złe prowadzenie się nie rokujące poprawy. Tak zupełnie uchwytny moment jak „popelnienie przestępstwa” chroni skazanego przed niepewnością, bo przed zbyt rygorystyczną miarą jakąby poszczególny sędzia do oceny życia mógł przyłożyć, a z drugiej strony odpowiada wymaganiom, jakie zrealizować winno ustawodawstwo karne. Pamiętać należy, że zadania prawa karnego nie sięgają w dziedzinę wyższego umoralnienia osobnika, lecz zadawają się wywołaniem takiego nastroju woli bez względu na pobudki, aby osobnik wstrzymał się od popelniania przestępstw, więc czynów w takim wyższym stopniu szkodliwych społecznie, że są zagrożone karą.

Sąd musi więc zarządzić wykonanie kary ze względu na nieudaną próbę, jeśli skazany w okresie próby popelní zbrodnię lub występki umyślne, albo jedno z wykroczeń umyślnych wyliczonych wyczerpująco a wypływających zwyczajnie z chęci zysku (art. 4 l. 1 ustawy). Popelnienie przestępstwa z winy nieumyślnej (culpa) nie wskazuje zawsze na taki brak poszanowania dla społecznych przepisów i na taką skłonność do konfliktów z ustawą, aby koniecznienależało cofnąć warunkowość skazania. Atoli bez względu na rodzaj popelnionego w okresie próby przestępstwa, konsekwentnym jest uznać za powód wykonania zawieszanej kary popelnienie w okresie zawieszenia takiego samego przestępstwa, jak to, z powodu którego nastąpiło warunkowe skazanie (art. 4 l. 2 ustawy); skazany powinien być swą wolę przystosowania się do porządku społecznego okazać przede wszystkim w odniesieniu do takiego przestępstwa, dla którego mu przyznano warunkowe zawieszenie kary. W tym kierunku można żądać szczególnej staranności, choćby chodziło o przestępstwo z winy nieumyślnej. (c. d. pod VII).

VII. (c. d. do VI). Ustawa naogół nie przyjęła systemu niektórych ustawodawstw, polegającego na udzielaniu przez sędziego skazanemu poleceń, do których powinien się zastosować jako do próby jego prowadzenia się. Wyjątek stanowi wynagrodzenie szkody (art. 3 ustawy). Wynagrodzenie szkody winno być brane już pod uwagę przy orzeczeniu zawieszającym wykonanie kary jako jeden z momentów „zachowania się” po popelnieniu przestępstwa (art. 1). Ten „czynny żal” — mówiąc językiem austriackiego kodeksu karnego — powodujący pod pewnymi warunkami bezkarność pewnych czynów, powinien być brany pod uwagę. Jeśli skazany do chwili skazania warunkowego szkody nie wyrównał, winien okazać ten „czynny żal” w okresie próby. Wyrównanie szkody, identyczne w wielu wypadkach z wyrzeczeniem się korzyści osiągniętej z przestępstwa, jest istotnym probierzem, czy skazany na przyszłość wyrzeka się przestępstw i ich korzyści. Sędzia może wydać polecenie wyrównania szkody w ciągu czasu i do wysokości, które oznaczy. Miarodajne są stosunki gospodarcze skazanego, chodzi bowiem o stwierdzenie jego dobrej woli, która może ujawnić się tylko w granicach możliwości gospodarczych skazanego. Oczywiście z istoty rzeczy wypływa, że czas zakreślony do wyrównania szkody nie może przekraczać okresu próby.

Polecenie wyrównania szkody oraz ustalenie jej wysokości i czasu wyrównania jest częścią orzeczenia o warunkowym zawieszeniu kary (art. 8). W razie nieposłuszeństwa temu poleceniu sąd może zarządzić wykonanie kary (art. 4 ust. ost. ustawy). Natomiast polecenie sądu nie stanowi tytułu egzekucyjnego. Nie należy tego polecenia według art. 3 ustawy utożsamiać z orzeczeniem przyznającym stronie cywilnej — w tym samym wyroku, — odszkodowanie

zgodnie z przepisami Rozdziału XXI u. p. k. z 1873 r. (n. p. § 369 u. p. k.). Przyznanie żadanego odszkodowania stanowi inną część wyroku karnego. Możliwym jest, że takiego odszkodowania w wyroku karnym nie przyznano, ponieważ poszkodowany go nie żądał (n. p. obierając drogę procesu cywilnego), a mimo to można wydać polecenie według art. 3 ustawy. Tak samo dla wydania polecenia jest obojętnym, czy odszkodowanie już przyznano wyrokiem cywilnym lub ugodą sądową. Przyłączenie się strony cywilnej do postępowania karnego lub żądanie odszkodowania przez poszkodowanego nie są więc warunkiem polecenia. Z drugiej strony mimo przyznania poszkodowanemu odszkodowania w wyższej kwocie i dopuszczalnej egzekucji, polecenie według art. 3 ustawy może dotyczyć kwoty niższej jako odpowiedniej „stosunkom gospodarczym skazanego”. W żadnym razie sędzia nie może polecić wyrównania szkody ponad jej wysokość, stwierdzoną już niewątpliwie bądź w związku z postępowaniem adhezyjnym (§ 365 u. p. k.) lub w drodze cywilnej bądź wyłącznie dla celu przewidzianego w art. 3 ustawy (art. 7 ust. ost. ustawy). Ustalenie w myśl art. 3 ustawy wysokości odszkodowania i czasu do jej wyrównania nie ma wpływu ani na prawa poszkodowanego do dochodzenia szkody bezwzględnie i w wyższej kwocie, ani na prawa skazanego co do obrony wobec żądań poszkodowanego.

Jeśli skazany nie wyrówna szkody do oznaczonej wysokości w czasie oznaczonym, sędzia może zarządzić wykonanie kary. Warunkiem jest stwierdzenie, że niespełnienie polecenia jest zawinione. Brak winy może być następstwem zmiany stosunków gospodarczych skazanego, uniemożliwiającej mu dopełnienie polecenia zupełnie lub w części, przeszkód po stronie poszkodowanego, odmawiającego przyjęcia części odszkodowania objętej poleceniem mimo oświadczenia, że zapłata części nie wyklucza dochodzenia dalszych roszczeń i t. p.

VIII. Z upływem terminów przewidzianych w art. 6 ustawy kara jest darowaną z mocy samego prawa (ipso iure). Dlatego ustawa nie przewiduje jako wymogu darowania formalnej uchwały sądu, ani orzekającej darowanie kary (konstytutywnej), ani stwierdzającej jej darowanie. Postanowienie § 3 ust. 3 (i ust. ost.) rozporządzenia z 30 czerwca b. r. (Dz. Urzęd. № 13 poz. 17) ma znaczenie informacyjne i porządkowe (oznaczenie sprawy jako załatwionej i t. d.). Ten stan prawny wkłada na sąd obowiązek starannego czuwania, aby terminów przewidzianych w art. 6 ustawy nie przekroczone. Po ich upływie zarządzenie wykonania kary nie jest możliwe, a skazanemu należy na żądanie wydać poświadczenie przewidziane artykułem 10 ustawy.

Termin przewidziany w ustępie 1 art. 6 ulega przedłużeniu, jeśli skazany w okresie próby popelní przestępstwo i o to przestępstwo będzie wdrożone postępowanie karne bądź już w okresie próby, bądź najpóźniej w ciągu terminu trzechmiesięcznego po upływie okresu próby. Są więc potrzebne pewne urządzenia, zapewniające nadzór nad sprawowaniem się skazanego. Tryb nadzoru określa rozporządzenie z 30 czerwca b. r. Sąd, który orzekł zawieszenie wykonania kary otrzyma więc w myśl § 1 rozporządzenia odpowiednie zawiadomienie o wdrożeniu takiego nowego postępowania od sądu, w którym je wdrożono. Jeśli nowe postępowanie toczy się w tym samym sądzie u tego samego sędziego, wystarczy odpowiedni zapisek w aktach warunkowego skazania. Obojętnym jest, o jaki czyn wdrożono postępowanie karne i jak go skwalifikowano (według ustawy karnej), dopiero bowiem wyrok skazujący prawomocny orzeka o tem ostatecznie, dając niewzruszoną podstawę do rozstrzygnięcia pytania, czy jest to jedno z tych przestępstw, które po myśli art. 4 L 1 i 2 ustawy uzasadniają zarządzenie wykonania kary zawieszanej. W razie więc próby skazanego, o wydanie mu poświadczenia, opartej na zasadzie

art. 6 ustęp 1 ustawy, sąd mając wiadomość o nowem postępowaniu karnem, odmówi na razie takiego poświadczenia z powołaniem się na art. 6 ustęp 2 ustawy.

O wyniku postępowania karnego otrzyma sąd również wiadomość, która może być podstawą natychmiastowego zarządzenia wykonania kary (art. 9). Także zarządzenia przewidziane §-em 2 rozporządzenia mogą być źródłem wiadomości o sprawowaniu się skazanego. Nie wyklucza to także zużytkowania i sprawdzenia wiadomości, które sąd otrzymał przy sposobności innych czynności, choćby taka wiadomość pochodziła od organów bezpieczeństwa. Niewolno jednak polecać tym organom nadzoru nad sprawowaniem się skazanego coby miało cechy niedopuszczalnego nadzoru policyjnego.

Jeśli sąd oznaczył skazanemu termin do wyrównania szkody, należy zaraz po uływie tego terminu zbadać przesłuchaniem skazanego, poszkodowanego, ewentualnie innemi dochodzeniami czy skazany dopełnił obowiązku lub wprawdzie nie dopełnił go, lecz tylko bezwinnie.

Również otrzyma sąd wiadomość o prawomocnem skazaniu, które mogło by dać podstawę do wykonania zawieszony kary na zasadzie postanowienia końcowego artykułu 4 ustawy. Z tytułu tego tylko wypadku nie ma jednak zastosowanie przedłużenie terminu do zarządzenia wykonania kary, przewidziane w ustępie 2 art. 6; obowiązuje termin przewidziany w ustępie 1 art. 6, a termin według ustępu 2 artykułu 6 tylko wówczas, jeśli z powodu innego jeszcze przestępstwa a mianowicie popełnionego w okresie próby nastąpiło przedłużenie terminu, którego długość jest uwarunkowana prawomocnem ukończeniem postępowania o to inne przestępstwo.

IX. (c. d. do VIII).

Ustawa daje możność zarządzić wykonanie kary tylko w ciągu terminu trzechmiesięcznego oznaczonego w ustępie pierwszym, względnie w ciągu terminu trzechmiesięcznego oznaczonego w ustępie drugim artykułu 6 ustawy, nie można bowiem pozostawiać sprawy bezterminowo w niepewności, czy warunkowość skazania będzie unicestwioną. Zaraz więc z początkiem powyższego okresu trzechmiesięcznego sąd (przewodniczący) powinien szczegółowo zbadać stan rzeczy. Ewidencję terminów w tym okresie ułatwia osobny spis zaprowadzony §-em 11 rozporządzenia. Prócz rozpatrzenia wiadomości już otrzymanych (pkt. VIII) i uzupełnienia ich (§ 2 ust. ost. rozporządzenia) zbadanie polega na zasięgnięciu wyjaśnień o poprzednich ukaraniach w myśl § 3 rozporządzenia. Wyjaśnienia te mogą ujawnić skazanie bezwarunkowe, o którym przez zbieg okoliczności, sąd nie otrzymał wiadomości. Może chodzić o lukę w wiadomościach poprzednich z powodu, że zawiadomienie poprzednie o ukaraniach było niepełne, przestarzałe, a skazany zataił skazanie, zaczem sąd ma podstawę do zastosowania postanowień art. 4 L. 3 lub postanowienia końcowego ustępu ostatniego tegoż artykułu ustawy. Wyjaśnienia w myśl § 3 rozporządzenia mogą też ujawnić skazanie uzasadniające zarządzenie według art. 4 L. 1 i 2 ustawy, jeśli sądy właściwe w myśl § 1 rozporządzenia nie nadesłały w porę bądź zawiadomienia o wdrożeniu postępowania karnego, bądź zawiadomienia o prawomocnem skazaniu.

Stan rzeczy spowodowany ustawą o warunkowem skazaniu ujawnia wagę nadsyłania urzędowi prokuratorskim (urzędowi rejestracji skazanych) jak najspieszniej wszelkich wyciągów z wyroków skazujących (bezwarunkowo) zaraz po skierowaniu wyroku do wykonania. Na zaniedbania w tym zakresie zwrócono już uwagę okólnikiem z dnia 21 września 1923 r. № 756/III.S./23 (Dz. Urzęd. № 19). Tylko przestrzeganie punktualności w tym zakresie da urzędowi prokuratorskim (u. rej. skazanych) możność udzielania sądom wyjaśnień zupełnych, odpowiadających ostatniemu rzeczywistemu stanowi rzeczy, który ma taką doniosłość dla orzeczeń sądów tak w przedmiocie zawieszania kary, jak i zarządzenia w porę wykonania kary. Tak samo należy wyciągi z wyro-

ków skazujących warunkowo wysłać zaraz po ustaleniu dnia, od którego zaczyna się okres próby (§ 4 rozp.). Także wiadomość o poprzedniem warunkowem skazaniu może mieć znaczenie dla sędziego, który rozważałby ewentualnie zawieszenie kary z powodu skazania tej samej osoby za inne przestępstwo.

O wydaniu poświadczenia według art. 10 ustawy decyduje sąd. Decyzja sądu nie jest więc zależną od zarządzenia natury wewnętrznej, co do oznaczenia sprawy jako załatwionej. Otrzymanie ponownych wyjaśnień o poprzednich ukaraniach (§ 3 ust. 4 rozp.) może jeszcze ujawnić, że skazany w okresie próby popełnił przestępstwo, o które wdrożono postępowanie w terminie trzy-miesięcznym, od ukończenia próby, i za które żądającego poświadczenia skazano prawomocnie nie dawniej niż przed trzema miesiącami, zaczem sąd może jeszcze zarządzić wykonanie zawieszony kary, a wydanie poświadczenia stwierdzającego darowanie kary i skutków zasądzenia sprzeciwiałoby się ustawie.

X. Art. 7—13 ustawy zawierają przepisy proceduralne.

Sąd obowiązany jest wydać orzeczenie w przedmiocie zawieszony kary —przychylnie lub odmowne—jeśli przedstawiano mu wniosek o zawieszenie, lub otrzymał polecenie sądu wyższego, aby rozważył zawieszenie kary. W braku wniosku lub polecenia i nie rozpatrując kwestji zawieszony kary z urzędu, z powodu oczywistego braku wszelkich podstaw sąd nie jest obowiązany wydać orzeczenia. Także rozpatrując kwestję zawieszony kary tylko z urzędu (z własnej inicjatywy) sąd orzeka o zawieszony kary, jeśli zdecyduje wykonanie kary zawiesić; natomiast jeśli w takim wypadku nie znajduje podstaw do zawieszony kary nie jest obowiązany wydać orzeczenie odmowne i interesowani z powodu zaniechania orzeczenia odmownego nie mogą się żalić. Pożądanem jest jednak w wypadkach wątpliwych zaznaczyć w protokóle obrad sądu kolegjalnego a w uzasadnieniu wyroku lub w osobnym zapisku sędziego orzekającego jednoosobowo dłaczego wykonania kary nie zawieszono. Wiadomość o rozważeniu sprawy przez sąd niższej instancji może mieć znaczenie dla sądu instancji wyższej.

Orzeczenie zamieszcza się z reguły w wyroku, zaczem regułą jest rozpatrywanie podstaw zawieszony kary łącznie z rozpatrywaniem całości sprawy.

Osobna uchwała jest dopuszczalna, jeśli wyjątkowo orzeczenie nie mogło być objęte wyrokiem. Zatem sąd powinien baczyć, aby takie uchwały poza wyrokiem były jaknajrzadsze.

Przyczyną przekazania sprawy o zawieszenie kary do osobnej rozprawy i uchwały może być potrzeba uzupełniających wyjaśnień, których nie dostarczyła rozprawa główna: n. p. uzupełnienie wywiadu co do poprzednich ukarań skazanego (art. 7 ust. ustawy), jeśli wiadomości o poprzednich ukaraniach oskarżonego (zawiadomienia z rejestru karnego), choć wystarczające do wyrokowania, nie są dość jasne dla celów orzeczenia o zawieszony kary, a wyjaśnienia skazanego nie usuwają wątpliwości; n. p. sędzia sprawę osądza zaocznie, a zetknięcie się osobiste ze skazanym uważa za potrzebne — zgodnie z istotą instytucji warunkowem skazania — celem wszechstronnego ocenienia charakteru osądzony. W takich wypadkach po ogłoszeniu wyroku należy bezwzględnie ogłosić uchwałę o przekazaniu sprawy o zawieszony kary do osobnej rozprawy i uchwały.

Inne wypadki objęcia orzeczenia o zawieszony kary osobną uchwałą mogą być następujące: jeśli karę wymierzono osądem, skazany nie korzysta z prawa sprzeciwu a wnosi o zawieszony kary lub sędzia z urzędu postanowi rozpatrzyć kwestję zawieszony kary; w razie podobnych warunków po uprawomocnieniu się wyroku zaocznego; jeśli o zawieszony kary wykonania kary wypadnie orzec po wyroku wyższej instancji wskutek jej polecenia, lub wskutek uchylenia wyroku pierwszej instancji tylko co do orzeczenia o zawieszony kary wykonania kary, lub wskutek uchylenia uchwały o zawieszony kary wykonania kary, albo

jeśli skutek nieściągalności kary pieniężnej orzeczonej jako kara zasadnicza, należałoby wykonać zastępczą karę aresztu.

Uchwała o zawieszeniu kary zapada po rozprawie przeprowadzonej według zasad rozprawy głównej. Należy więc stosować odpowiednio przepisy, dotyczące rozprawy głównej. Zamiast aktu oskarżenia (§ 244 u. p. k.) należy odczytać prawomocny wyrok skazujący z uzasadnieniem; jeśli uzasadnienia wyroku na piśmie zaniechano (ustęp czwarty § 270 u. p. k. nowela z 16.VII.1920 Dz. U. Nr. 67 p. 453) lub zastąpiono go zapiskiem (§ 458 u. p. k. i cyt. nowela), albo karę wymierzono osądem prawomocnym (§ 460 u. p. k.), należy odczytać prócz wyroku, zapisku lub osądu także akt oskarżenia (wniosek o ukaranie) względnie w całości lub w części doniesienie; należy też ewentualnie odczytać polecenie wyższej instancji (art. 7 ust. 1 ustawy), jej orzeczenie uchylające, orzeczenie o zawieszeniu kary (art. 8 i 11 ustawy), a jeśli chodzi o zawieszenie kary zastępczej, stwierdzenie nieściągalności grzywny. W związku z temi czynnościami należy następnie wysłuchać wniosków stron co do zawieszenia kary, przesłuchać skazanego (§ 245 u. k. k.), przeprowadzić postępowanie dowodowe, wysłuchać wywodów końcowych (§ 255 u. p. k.) i wydać uchwałę. Uchwałę należy natychmiast ogłosić. Stronie obecnej przy ogłoszeniu liczy się termin do wniesienia zażalenia przeciw uchwale od dnia ogłoszenia, chyba, że w tym dniu zażądała jej doręczenia (art. 11 ustawy).

Orzeczenie sądu pierwszej instancji w przedmiocie zawieszenia kary ulega zaskarżeniu w trybie odwołania od wyroku (art. 8 ustawy), a zażalenia przeciw uchwale (art. 11 ustawy). Orzeczenia w przedmiocie zawieszenia kary wydane przez wyższą instancję nie ulegają zaskarżeniu. Z pośród tych przepisów szczegółowego omówienia wymaga postanowienie, że w wypadku zamieszczenia orzeczenia o zawieszeniu wykonania kary w wyroku, można zaskarżyć je tylko w trybie odwołania (art. 8) bez względu na to, czy chodzi o nieważność postępowania przepisane w odniesieniu do zbadania wymogów warunkowego skazania (art. 8 i 7 ust. ost. — t. zw. przyczyny niew. formalne) lub o przekroczenie granic ustawowych uprawnień sądu w zakresie dopuszczalności tego skazania (art. 1 i 2 — t. zw. przyczyny niew. materialne), czy tylko o rozważenie zasadności orzeczenia pierwszej instancji wydanego w granicach upoważnień tak, jak to ma zastosowanie w wypadku odwołania co do kary (wymiaru — rodzaju). Projekt unika tego rozdziału mimo, że w systemie ustawy z r. 1873 byłby on konsekwentnym przeprowadzeniem zasad, na jakich opiera się rozgraniczenie środków prawnych — „zażalenia nieważności” (odwołania z powodu nieważności w post. powiatowym) i „odwołania” (co do kary) — co rzeczywiście przeprowadza konsekwentnie ustawa czechosłowacka z roku 1919 i austriacka z r. 1920 (przyczyny nieważności: § 281 L. 11, § 344 L. 12, § 463 L. 3, § 281 L. 3, § 344 L. 4, § 468 L. 2 u. p. k., a odwołanie co do kary). Rozdział ten rozdzielający środek prawny przeciw temu samemu orzeczeniu w tym samym punkcie wedle subtelnych rozróżnień prawniczych, mimo ścisłej łączności wewnętrznej zarzutów faktycznych i prawnych — wikała tylko sprawę i utrudnia szybkość postępowania, oraz obciąża niepotrzebnie Sąd Najwyższy (zażaleniami nieważności), pomijając już możliwość uchybień co do wyboru przez strony właściwego środka prawnego, a w konsekwencji skłonność do wnoszenia obu równocześnie. Nie leży to ani w interesie oskarżonego, ani oskarżyciela, ani sprawy. Tryb opisany w ustawie sprawę upraszcza i przyspiesza. Sprawy o zawieszenie wykonania kary oprą się o Sąd Najwyższy tylko wyjątkowo w wypadku przewidzianym w § 296 u. p. k.

XI. Przepis art. 14 ustawy ma na względzie wypadki z przed wejścia ustawy w życie. Nie przesądzając wyników wykładni sędziowskiej zaznaczyć należy, że za trafnością tego zapatrywania przemawia umiejscowienie tego

artykułu w tekście ustawy, historia tego przepisu i porównawcze zestawienie go z artykułem 7 ustawy. Art. 8 projektu rządowego odpowiadający artykułowi 7 ustawy przewidywał co do trybu postępowania wszystkie możliwe wypadki rozpatrywania i rozstrzygania kwestji warunkowego zawieszenia kary, wyliczając w ustępie trzecim wypadki, w których orzeczenie o warunkowym zawieszeniu kary zamieszcza się nie w wyroku, lecz w uchwale wydanej po uprawomocnieniu się wyroku skazującego. Projekt Komisji (w art. 7 ustawy) utrzymał w zasadzie przepisy projektu rządowego (art. 8 projektu), wprowadzając pewne zmiany, między innymi, skracając i upraszczając ustęp trzeci przez pominięcie wyliczenia kazuistycznego a ograniczenie się do postanowienia, że orzeczenie o zawieszeniu wykonania kary będzie objęte uchwałą, jeśli wyjątkowo nie może być objęte wyrokiem. Artykuły 7 — 12 ustawy (art. 8 — 15 projektu) unormowały więc swą treścią całość kwestji proceduralnych dotyczących zawieszenia kary odnośnie do wypadków skazania po dniu wejścia ustawy w życie, do których ustawa niewątpliwie ma zastosowanie. Natomiast nie było w projekcie rządowym przepisu odpowiadającego przepisowi art. 14 ustawy. Komisja Sejmowa pragnęła jednak wyraźnie zaznaczyć, że ustawę należy stosować także do kar dawniejszych, orzeczonych lecz jeszcze niewykonanych (nawet częściowo). W tym celu zamieszczono jako ostatni przed t. zw. artykułami wykonawczymi, a w miejscu zwyczajnem dla przepisów przejściowych artykuł 14, wprowadzając zarazem nim w porównaniu z art. 7 ustawy ułatwienia proceduralne, aby przyspieszyć i ułatwić załatwienie spraw kategorii przemijającej. Wobec brzmienia art. 7 ustawy, jeśli mamy uniknąć wątpliwości interpretacyjnych, przepis art. 14 ustawy możemy rozumieć tylko jako przejściowy, dotyczący wypadków dawniejszych skazania prawomocnego i nieprawomocnego. Do wypadków skazania po dniu wejścia ustawy w życie ma zastosowanie wyłącznie art. 7 ustawy. Według art. 14 ustawy, choćby orzeczenie skazujące (wyrok, osąd) wydano przed dniem wejścia ustawy w życie jest dopuszczalne zawieszenie kary na wniosek lub z urzędu, jeśli wykonania kary nie rozpoczęto. W okresie początkowym ustawy mogą pojawić się liczne wnioski o zastosowanie tego przepisu. Ponieważ złożenie takiego wniosku odracza wykonanie kary (art. 14 ustawy) a w dalszym toku postępowania odracza je także zażalenie przeciw orzeczeniu odmownemu (art. 11 ust. 2 ustawy), przeto celem zapobieżenia nadużyciu tego przepisu przez wnoszenie nieuzasadnionych wniosków zmierzających tylko do odwołania wykonania kary, należy wnioski rozpatrywać i rozstrzygać jaknajśpieszniej. Jest to ułatwiane tem, że ustawa dla rozpatrzenia wniosku z art. 14 ustawy nie wymaga rozprawy (inaczej art. 7 ust. 3 i 4 ustawy), lecz tylko wysłuchania skazanego i oskarżyciela publicznego (nie także prywatnego). Należy więc audjencje na takie wnioski wyznaczać jaknajśpieszniej, uchwały ogłaszać (art. 11 ustawy i 77 u. p. k.), zażalenia natychmiast przedstawiać sądom wyższej instancji, które powinny je załatwiać odwrotnie przed innemi sprawami tak, aby wykonanie kary, która nie będzie zawieszoną uległo zwole jak najmniejszej.

XII. Panów prokuratorów proszę o zwrócenie uwagi funkcjonariuszów prokuratorskich przy sądach powiatowych na treść niniejszego okólnika i ich obowiązek korzystania z uprawnień służących im na zasadzie art. 8 i 11 ustawy, jeśli naruszono ustawę, bądź w zakresie przepisów materialnych, bądź proceduralnych, nie zbadawszy sprawy wyczerpująco. Do decyzji w przedmiocie wydania poświadczenia na zasadzie art. 10 ustawy mają zastosowanie ogólne przepisy proceduralne.

Warszawa, dnia 15 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Siennicki
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1041/II S. G./26

w sprawie

funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na m. lipiec 1926 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 2 lipca 1926 r. L. D. K. 2519/W. A. K. zawiadamiam, iż norma funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na lipiec 1926 r. ustalona została w wysokości 10% uposażenia służbowego na ten miesiąc.

Fundusz ten tworzy się i zachowuje w sposób określony w okólnikach z dnia 21 lutego 1924 r. № 840/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 5/24) i z dnia 21 listopada 1924 r. № 957/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 23/24).

Warszawa, dnia 5 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w. z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1042/II. O./26

w sprawie

legitymacyj kolejowych dla emerytów b. państw zaborczych.

Do wszystkich władz zarządu i wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

W związku z pismem Ministerstwa Skarbu z dnia 5 czerwca r. b. № 11240/D.B.—Em/26 wyjaśniającem, że art. 43 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6/24 poz. 46), traktujący o ulgach dla emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych ze służby polskiej, nie ma, w myśl art. 89 powołanej ustawy w brzmieniu, ustalonym nowelą z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 18, poz. 178), zastosowania do emerytów b. państw zaborczych, którzy wobec tego nie mają prawa do korzystania z ulg kolejowych do czasu, dopóki postanowienie art. 89 ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. nie zostanie zmienione, oraz z uwagi na to, że obecny stan prawny istotnie nie daje podstawy do przyznawania emerytom b. państw zaborczych ulg w opłatach za przejazd kolejami państwowymi, proszę o niezwłoczne poddanie rewizji wydanych w tej mierze zarządzeń oraz cofnięcie, względnie unieważnienie wszystkich legitymacyj kolejowych, wydanych emerytom zaborczym.

O wydanych w tym względzie zarządzeniach należy zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 6 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1043/III. P.W./26

w sprawie

zamawiań druków w drukarni więziennej Domu Karnego w Rawiczu.

Do wszystkich władz więziennictwa.

W uzupełnieniu okólnika № 1189/III.P.W./26 z dnia 9/VI 1926 r. (Dz. Urz. Min. Spraw. № 12, str. 213) polecam, aby Zarządy Więzień, zamawiając druki w drukarni więziennej Domu Karnego w Rawiczu, podawały ilość, numer i przeznaczenie żądanych druków (administracyjno-gospodarczych, czy też Działu Pracy). Niewymienianie powyższych danych zmusza do prowadzenia zbędnej korespondencji i opóźnia wysyłkę druków.

Pozatem polecam, by Zarządy Więzień należności za dostarczone druki dla Działów Pracy nie przysyłały pocztą, lecz wpłacały do miejscowej kasy skarbowej, celem przelania do kasy skarbowej w Rawiczu na rachunek bieżący № 7 Działu Pracy Domu Karnego w Rawiczu.

Warszawa, dnia 9 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 1044/III. K. P./26

w sprawie

przeglądania korespondencji więźniów.

Do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, że niektórzy z naczelników więzień przysyłają korespondencję więźniów do przejrzenia do sądów, do których dyspozycji są osadzeni w więzieniu, nie do władz prokuratorskich.

Zwracając uwagę na tę niewłaściwość, wyjaśniam, że korespondencje więźniów przewencyjnych w czasie prowadzonego śledztwa w ich sprawie należy przysyłać do właściwego sędziego śledczego, z chwilą zaś przekazania więźniów do dyspozycji sądu, prawo przeglądania korespondencji tych więźniów służy władzom prokuratorskim, i wobec tego, korespondencję ich należy przysyłać do prokuratora sądu okręgowego, w którego okręgu znajduje się dane więzienie.

Warszawa, dnia 9 lipca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

ADWOKATURA:**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Ludwik Wasilkowski z siedzibą w Krakowie.

Przesiedlił się:

Adwokat Dr. Aleksander Austern z Jasła do Krakowa,
Adwokat Dr. Chaim Beckermann ze Starego Sącza do Nowego Sącza.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Adwokat Dr. Leon Kulczycki z Rudek do Mościsk.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Janusz Schiffmann z miejscem zamieszkania w Katowicach.

K O N K U R S Y :

W sądzie okręgowym w Cieszynie opróżni się posada prezesa Sądu Okręgowego.

Kompetenci o tę posadę winni wnieść odpowiednio udokumentowane podania w drodze służbowej na ręce prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach do dnia 31 sierpnia 1926 r.

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są posady Naczelników Sądów Powiatowych w Bieczu, w Nisku, w Łańcucie i w Głogowie.

Podania o te posady, względnie o inne równorzędne, które w międzyczasie mogą się opróżnić, można wносить w drodze służbowej do prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie do dnia 20 sierpnia 1926.

We wschodniej Małopolsce jest do obsadzenia kilka posad podprokuratorów przy sądach okręgowych: w Czortkowie, Kołomyji, Przemyślu, Sanoku, Samborze, Stanisławowie, Stryju i Tarnopolu a ewentualnie także i w innych siedzibach prokuratur okręgowych wskutek zmian spowodowanych ewentualną nominacją.

Do posad tych przywiązane jest unormowane ustawowo uposażenie.

Podania o te posady należy wносить za pośrednictwem przełożonej władzy do prokuratury przy sądzie apelacyjnym we Lwowie do dnia 20-go lipca 1926 r.

Do podania kompetencyjnego należy dołączyć tabelę kwalifikacyjną odpowiednio wypełnioną, a nadto w podaniu wymienić i wykazać jakiej kompetent jest religiji, narodowości, o jaką posadę podprokuratora okręgowego się ubiega, tudzież kiedy i do czyich rąk złożył kompetent przysięgę wierności Państwu Polskiemu.

S P R O S T O W A N I E .

W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1926 r. w sprawie wykonania ustawy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 23 maja 1873 r. (Dz. Urzęd. № 13 poz. 17), prostuje się następujące błędy drukarskie:

- a) w tytule zastępuje się „1923 r.” przez „1926 r.”;
- b) w § 1 w ustępie ostatnim zamiast słowa „artykułu” winno być „paragrafu”, a zamiast „ukończenienu” winno być „ukończeniu”;
- c) w § 3 w ustępie 3 i w ustępie 4 skreśla się kropkę po literze „o” w powołaniu umieszczonem w nawiasie;
- d) w § 3 w ustępie 4 w wierszu pierwszym po słowie „ustawy”, należy umieścić przecinek.